# EVANGĖLIA

# ŠV. MARKOŠIAUS.

LONDONE

Britiškoji ir svetimųjų žemių biblijų draugystė.

1911.

# THE GOSPEL

ACCORDING TO

# SAINT MARK.

LONDON
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.
1911.

THE GOSPEL ACCORDING TO

# ST. MARK

## CHAPTER I.

THE beginning of the gospel of Jesus Christ, the Son of God;

2 As it is written in the prophets, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

3 The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.

4 John did baptize in the wilderness, and preach the baptism of repentance for the remission of sins.

5 And there went out unto him all the land of Judæa, and they of Jerusalem, and were all baptized of him in the river of Jordan, confessing their sins.

6 And John was clothed with camel's hair, and with a girdle of a skin about his loins; and he did eat locusts and wild honey;

7 And preached, saying, There cometh one mightier than I after me, the latchet of whose shoes I am not worthy to stoop down and unloose.

8 I indeed have baptized you with water: but he shall baptize you with the Holy Ghost.

9 And it came to pass in those days, that Jesus came from Nazareth of Galilee, and was baptized of John in Jordan.

EVANGĖLIA ŠVENTO

# MARKOŠIAUS.

## PERSKYRIMAS I.

ŠITA yra pradžia Evangėlios apie Jėzų Kristų, Dievo sunų,

2 Kaipo parašyta yra prarakuose: „štai, aš siunčiu savo angielą pirm tavęs, kursai pagatavys tavo kelią pirm tavęs.“

3 „Yra balsas Dievo žodį sakančio pusčioje: taisykite kelią Viešpaties, lygius darykite jo takus.“

4 Jonas buvo pusčioje, krikštijo ir apsakė krikštą prisivertimo ant griekų atleidimo.

5 Ir išėjo pas jį visa Žydų žemė, ir tie iš Jėruzalės, ir visi jo krikštydinos Jordane, išsipažindami savo griekus.

6 Bet Jonas aprėdytas buvo verbludų plaukais, ir šikšnos diržu aplink savo strėnas, ir valgė žogus bei laukinį medų;

7 Ir pamokslą sakė, tarydamas: ateiti vienas paskui manę, tas drutesnis už manę, kurio ne esmi vertas, kad jam kloniočiaus, ir atriščiau dirželius jo kurpių.

8 Aš krikštiju jus vandenimi; ale jisai krikštys jus šventaja Dvase.

9 Ir nusidavė tuo čėsu, kad Jėzus atėjo iš Galilėos, iš Nazaret, ir krikštydinosi Jono Jordane.

10 And straightway coming up out of the water, he saw the heavens opened, and the Spirit like a dove descending upon him:

11 And there came a voice from heaven, *saying*, Thou art my beloved Son, in whom I am well pleased.

12 And immediately the spirit driveth him into the wilderness.

13 And he was there in the wilderness forty days, tempted of Satan; and was with the wild beasts; and the angels ministered unto him.

14 Now after that John was put in prison, Jesus came into Galilee, preaching the gospel of the kingdom of God,

15 And saying, The time is fulfilled, and the kingdom of God is at hand: repent ye, and believe the gospel.

16 Now as he walked by the sea of Galilee, he saw Simon and Andrew his brother casting a net into the sea: for they were fishers.

17 And Jesus said unto them, Come ye after me, and I will make you to become fishers of men.

18 And straightway they forsook their nets, and followed him.

19 And when he had gone a little farther thence, he saw James the *son* of Zebedee, and John his brother, who also were in the ship mending their nets.

20 And straightway he called them: and they left their father Zebedee in the ship with the hired servants, and went after him.

21 And they went into Caper-

10 Ir tuojaus išėjęs iš vandens išvydo dangų atsiveriantį, ir Dvasę, kaip karvelį, ant jo nusileidžiančią.

11 Ir tada balsas iš dangaus stojosi: Tu esi mano mielasis sunus, kuriuomi aš mėgstuos.

12 Ir tuojaus Dvasė įvarė jį į pusčią.

13 Ir buvo tenai pusčioje keturisdešimtis dienų, budamas šėtono gundytas, ir buvo tarp žvėrių, ir angielai služijo jamui.

14 Bet kaip Jonas potam buvo paduotas, atėjo Jėzus į Galilėa, sakydamas evangėlią apie karalystę Dievo,

15 Ir tarė: čėsas išsipildė, ir prisiartino karalystė Dievo; prisiverskite, ir tikėkite evangėliai.

16 Bet vaikščiodamas pas mares Galilėos, pamatė Simoną ir Endriejų, jo brolį, savo tinklus į mares beleidžiančiu; nės buvo žveju.

17 Ir Jėzus tarė jiemdviem: sekita manę; padarysu judu žmonių žvejais.

18 Tuojaus palikusiu savo tinklus sekė jį.

19 Ir iš čia mаž toliaus nuėjęs, pamatė Jokubą, sunų Zebedėjaus, ir Joną, jo brolį, tinklą laive lopančiu; ir tuojaus vadino juodu.

20 Ir juodu, palikusiu savo tėvą Zebedėjų laive su samdininkais, sekė jį.

21 Ir ėjo į Kapernaumą, ir

naum; and straightway on the sabbath day he entered into the synagogue, and taught.

22 And they were astonished at his doctrine: for he taught them as one that had authority, and not as the scribes.

23 And there was in their synagogue a man with an unclean spirit; and he cried out,

24 Saying, Let *us* alone; what have we to do with thee, thou Jesus of Nazareth? art thou come to destroy us? I know thee who thou art, the Holy One of God.

25 And Jesus rebuked him, saying, Hold thy peace, and come out of him.

26 And when the unclean spirit had torn him, and cried with a loud voice, he came out of him.

27 And they were all amazed, insomuch that they questioned among themselves, saying, What thing is this? what new doctrine *is* this? for with authority commandeth he even the unclean spirits, and they do obey him.

28 And immediately his fame spread abroad throughout all the region round about Galilee.

29 And forthwith, when they were come out of the synagogue, they entered into the house of Simon and Andrew, with James and John.

30 But Simon's wife's mother lay sick of a fever, and anon they tell him of her.

31 And he came and took her by the hand, and lifted her up; and immediately the fever left her, and she ministered unto them.

tuojaus sabatose įėjęs jis į mokyklą mokino.

22 Ir jie stebėjosi jo pamokslo; nės jis mokino macniai, ir ne kaip raštemokįtieji.

23 Ir buvo jų mokykloje žmogus, nečystos dvasės varginamas, tas šaukė,

24 Sakydamas: ak! kągi mes su tavimi darbo turime, Jėzau iš Nazaret? tu atėjai mus išgaišinti. Zinau, kas tu esi; tu esi Dievo šventasis.

25 Ir Jėzus jį apdraudė, sakydamas: nutilk, ir išeik iš jo!

26 Ir nečystoji dvasė, plėšusi jį, šaukė didžiu balsu, ir išėjo iš jo.

27 Ir nusigando visi, aža kitas kito klausinėjo tarydami: kas tai? koks tas naujas mokslas? Jis paliepia macniai nečystomsioms dvasėms, ir jos jo klauso.

28 Ir jo garsas išėjo greitai aplink į višą šalį Galilėos.

29 Ir tuojaus išėję iš mokyklos, atėjo į namus Simono ir Endriejaus, su Jokubu ir su Jonu.

30 Ir uošvė Simono gulėjo, sirgdama drugiu; ir tuojaus jam apie ją pasakė.

31 Ir jisai priėjęs prie jos, attiesė ją, ir laikė ją prie rankos, ir drugys ją tolydžiaus prastojo, ir ji šlužijo jiems.

32 And at even, when the sun did set, they brought unto him all that were diseased, and them that were possessed with devils.

32 Bet vakare, saulei nusileidus, atgabeno pas jį visokius negalinčius ir velnio varginamus.

33 And all the city was gathered together at the door.

33 Ir visas miestas susirinko pas duris.

34 And he healed many that were sick of divers diseases, and cast out many devils; and suffered not the devils to speak, because they knew him.

34 Ir jis išgydė daug negalinčių, tuleropomis ligomis apsunkintų, ir išvarė daug velnių ir nedavė kalbėti velniams, nės jie pažino jį.

35 And in the morning, rising up a great while before day, he went out, and departed into a solitary place, and there prayed.

35 Ir rytmetyje, dar ne auštant, jis kėlęsi išėjo. Ir nuėjęs Jėzus į pustą vietą, tenai meldėsi.

36 And Simon and they that were with him followed after him.

36 Ir Petras su esančiais pas jį, skubinosi paskui jį.

37 And when they had found him, they said unto him, All *men* seek for thee.

37 Ir radę jį, tarė jam: visi tavęs jėško.

38 And he said unto them, Let us go into the next towns, that I may preach there also: for therefore came I forth.

38 Ir jis tarė jiems: eikime į artimiausiuosius miestus, kad ir tenai pamokslą sakyčiau; nės tam atėjau.

39 And he preached in their synagogues throughout all Galilee, and cast out devils.

39 Ir pamokslą sakė jų mokyklose visoje Galilėoje, ir išvarė velnius.

40 And there came a leper to him, beseeching him, and kneeling down to him, and saying unto him, If thou wilt, thou canst make me clean.

40 Ir atėjo pas jį raupsuotas, tas atsiklaupęs prašė jo, sakydamas: jei nori, gali manę čystyti.

41 And Jesus, moved with compassion, put forth *his* hand, and touched him, and saith unto him, I will; be thou clean.

41 Ir Jėzus pasigailėjęs ištiesė ranką, ir pakrutinęs jį tarė: noru, buk čystytas!

42 And as soon as he had spoken, immediately the leprosy departed from him, and he was cleansed.

42 Ir jam taip sakant, tuojaus nuo jo raupsas atstojo, ir jis pastojo čystas.

43 And he straitly charged him, and forthwith sent him away;

43 Ir Jėzus jį apdraudęs, tuojaus jį pavarė nuo savęs,

44 And saith unto him, See

44 Ir tarė jam: dabokis, idant

thou say nothing to any man : but go thy way, shew thyself to the priest, and offer for thy cleansing those things which Moses commanded, for a testimony unto them.

45 But he went out, and began to publish *it* much, and to blaze abroad the matter, insomuch that Jesus could no more openly enter into the city, but was without in desert places : and they came to him from every quarter.

## CHAPTER II.

AND again he entered into Capernaum after *some* days; and it was noised that he was in the house.

2 And straightway many were gathered together, insomuch that there was no room to receive *them*, no, not so much as about the door : and he preached the word unto them.

3 And they come unto him, bringing one sick of the palsy, which was borne of four.

4 And when they could not come nigh unto him for the press, they uncovered the roof where he was : and when they had broken *it* up, they let down the bed wherein the sick of the palsy lay.

5 When Jesus saw their faith, he said unto the sick of the palsy, Son, thy sins be forgiven thee.

6 But there were certain of the scribes sitting there, and reasoning in their hearts,

7 Why doth this *man* thus speak blasphemies? who can forgive sins but God only?

8 And immediately when Jesus



niekam tai ne sakytumbei, bet eik, ir pasirodyk kunįgui, ir apieravok už savo apčystijimą, ką Maižėšius liepęs yra, jų apliudymui.

45 Bet jis išėjęs, pradėjo daug apie tai sakyti, ir išplatino tą nusidavimą, taipo, kad jis ne galėjo žmonėms bematant eiti į miestą, bet buvo lauke pustose vietose, ir jie atėjo pas jį iš visų kampų.

## PERSKYRIMAS II.

IR po kelių dienų jis vėl parėjo į Kapernaumą, ir žmonės patyrė, jį esantį namieje.

2 Ir tuojaus taip daug susiėjo, kad ne sutilpo nei lauke pas duris; ir jis sakė jiems žodį.

3 Ir atėjo pas jį keli, tie atgabeno kaulliga sergantį, keturių nešamą.

4 Ir kaip ne galėjo jį prieiti dėl žmonių, praplėšė stogą, kur jis buvo, ir tą atdengę nuleido lovą, kurioje kaulliga sergąsis gulėjo.

5 Bet Jėzus, rėgėdamas jų tikėjimą, tarė kaulliga sergančiamui: mano sunau, atleisti tau yra tavo griekai.

6 Bet buvo keli raštemokįtųjų; tie čia sėdėdami dumojo savo širdyje:

7 Kaip šisas tokį Dievo bluznijimą kalbą? kas gal griekus atleisti, kaip tikt vienas Dievas?

8 Ir Jėzus tuojaus numanė savo

perceived in his spirit that they so reasoned within themselves, he said unto them, Why reason ye these things in your hearts?

9 Whether is it easier to say to the sick of the palsy, *Thy* sins be forgiven thee; or to say, Arise, and take up thy bed, and walk?

10 But that ye may know that the Son of man hath power on earth to forgive sins, (he saith to the sick of the palsy,)

11 I say unto thee, Arise, and take up thy bed, and go thy way into thine house.

12 And immediately he arose, took up the bed, and went forth before them all; insomuch that they were all amazed, and glorified God, saying, We never saw it on this fashion.

13 And he went forth again by the sea side; and all the multitude resorted unto him, and he taught them.

14 And as he passed by, he saw Levi the *son* of Alphæus sitting at the receipt of custom, and said unto him, Follow me. And he arose and followed him.

15 And it came to pass, that, as Jesus sat at meat in his house, many publicans and sinners sat also together with Jesus and his disciples: for there were many, and they followed him.

16 And when the scribes and Pharisees saw him eat with publicans and sinners, they said unto his disciples, How is it that he eateth and drinketh with publicans and sinners?

17 When Jesus heard *it*, he saith unto them, They that are whole have no need of the physician, but

dvasėje, juos taip savyje dumojant, ir tarė jiems: ką tai dumojate savo širdyje?

9 Kas pigiaus yra, tarti kaulliga sergančiamui: atleisti tau yra tavo griekai, arba: kelkis, imk savo patalą, ir vaikščiok?

10 Bet kad zinotumbite, žmogaus Sunų turintį macį ant žemės, atleisti griekus, tarė kaulliga sergančiamui:

11 Sakau tau: kelkis, imk savo patalą, ir eik namon!

12 Ir jis tuojaus atsikėlęs ir ėmęs savo patalą, išėjo po akių visų, taip, kad visi nusigando, ir garbino Dievą, sakydami: mes toktai dar niekadai ne matėme.

13 Ir jis išėjo vėl pas mares, ir visi zmonės atėjo pas jį, ir jis mokino juos.

14 Ir praeidamas Jėzus pamatė Lėvį, sunų Alpėjaus, sėdintį prie muito, ir tarė jam: sek manę. Ir jis kėlęsi sekė jį.

15 Ir nusidavė, Jėzui be sėdint už stalo jo namuose, daug muitininkų ir griekininkų susėdo už stalo su Jėzumi ir su jo mokįtiniais. Nės daug tų buvo, kurie jį sekė.

16 Ir raštemokįtieji bei Parizėušiai matydami, jį valgant su muitininkais ir griekininkais, tarė jo mokįtiniams: dėl ko jisai valgo ir geria su muitininkais ir griekininkais?

17 Tai Jėzus išgirdęs tarė jiems: drutieji ne privalo liekoriaus, bet ligonys. Aš atėjau vadinti grieki-

they that are sick : I came not to call the righteous, but sinners to repentance.

18 And the disciples of John and of the Pharisees used to fast : and they come and say unto him, Why do the disciples of John and of the Pharisees fast, but thy disciples fast not?

19 And Jesus said unto them, Can the children of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them? as long as they have the bridegroom with them, they cannot fast.

20 But the days will come, when the bridegroom shall be taken away from them, and then shall they fast in those days.

21 No man also seweth a piece of new cloth on an old garment : else the new piece that filled it up taketh away from the old, and the rent is made worse.

22 And no man putteth new wine into old bottles : else the new wine doth burst the bottles, and the wine is spilled, and the bottles will be marred : but new wine must be put into new bottles.

23 And it came to pass, that he went through the corn fields on the sabbath day; and his disciples began, as they went, to pluck the ears of corn.

24 And the Pharisees said unto him, Behold, why do they on the sabbath day that which is not lawful?

25 And he said unto them, Have ye never read what David did, when he had need, and was an hungred, he, and they that were with him?

26 How he went into the house

ninkus prisivertimop, o ne teisiuosius.

18 Ir mokįtiniai Jono bei Parizėušių daug pastnįkavo; ir atėję keli, tarė jam: kodėl mokįtiniai Jono ir Parizėušių pastnįkauja, o tavo mokįtiniai ne pastnįkauja?

19 Ir Jėzus tarė jiems: kaip gal svodbininkai pastnįkauti, jaunikiui pas juos esant? kol jaunikis pas juos yra, jie ne gal pastnįkauti.

20 Bet ateis tas čėsas, kad nuo jų bus atimtas jaunikis; tai jie pastnįkaus.

21 Nieks ne uždeda lopą naujo milo ant seno rubo; nės naujasis lopas nuplyšta nuo senojo, ir skylė didesnė pastoja.

22 Ir nieks nepila šviežų vyną į senus rykus, šeip šviežusis vynas išplaišina rykus, ir vynas išteka, ir rykai pagenda; bet šviežų vyną į naujus rykus reikia pilti.

23 Ir nusidavė, jam einant sabatoje per javus, pradėjo jo mokįtiniai be eidami varpas traukyti.

24 Ir Parizėušiai tarė jam: štai, dabok, ką daro tavo mokįtiniai sabatoje, kas ne vale?

25 Ir jis tarė jiems: argi niekados ne skaitėte, ką Dovidas darė, kaip jis pristoko ir išalkęs buvo, su esančiaisiais pas jį?

26 Kaip jis ėjo į Dievo namus

of God in the days of Abiathar the high priest, and did eat the shewbread, which is not lawful to eat but for the priests, and gave also to them which were with him?

27 And he said unto them, The sabbath was made for man, and not man for the sabbath :

28 Therefore the Son of man is Lord also of the sabbath.

čėse Abjataro, vyriausiojo kunįgo, ir valgė šventasias duonas, kurias niekam ne derėjo valgyti, kaip tikt kunįgams, o jis davė ir tiems, pas jį esantiems.

27 Ir jis sakė jiems: sabata dėl žmogaus leista, o ne žmogus dėl sabatos.

28 Taigi žmogaus Sunus ir sabatos Viešpats yra.

## CHAPTER III.

AND he entered again into the synagogue; and there was a man there which had a withered hand.

2 And they watched him, whether he would heal him on the sabbath day; that they might accuse him.

3 And he saith unto the man which had the withered hand, Stand forth.

4 And he saith unto them, Is it lawful to do good on the sabbath days, or to do evil? to save life, or to kill? But they held their peace.

5 And when he had looked round about on them with anger, being grieved for the hardness of their hearts, he saith unto the man, Stretch forth thine hand. And he stretched *it* out : and his hand was restored whole as the other.

6 And the Pharisees went forth, and straightway took counsel with the Herodians against him, how they might destroy him.

7 But Jesus withdrew himself with his disciples to the sea : and a great multitude from Galilee followed him, and from Judæa,

8 And from Jerusalem, and from Idumæa, and *from* beyond Jor-

## PERSKYRIMAS III.

IR jis vėl ėjo į mokyklą. Ir buvo čia žmogus, turįs padžiuvusią ranką.

2 Ir jie tykojo jo, bau jis jį sabatoje gydysiąs, kad priežastį ant jo gautų.

3 Ir tarė žmogui, turinčiam padžiuvusiąją ranką: čia stokis.

4 Ir tarė jiems: ar reikia sabatoje gero daryti, ar pikto? ar gyvastį išlaikyti, ar nužavinti? bet jie tylėjo.

5 Ir paeiliumi ant jų pažiurėjo supykęs, ir smutnijosi dėlei jų širdies kietumo, ir sakė tam žmogui: ištiesk savo ranką. Ir jis ištiesė ją; ir jo ranka jam sveika pastojo, kaip ir kita.

6 Ir Parizėušiai išėję tuojaus sudumė su Erodo tarnais prieš jį, kaip jį nužavintų.

7 Bet Jėzus su savo mokįtiniais šalin ėjo pas mares, ir daug žmonių jį sekė iš Galilėos ir iš Žydų žemės,

8 Ir iš Jėruzalės, ir iš Iduméos, ir iš anos šalies Jordano, ir tų,

dan; and they about Tyre and
Sidon, a great multitude, when
they had heard what great things
he did, came unto him.
9 And he spake to his disciples,
that a small ship should wait on
him because of the multitude, lest
they should throng him.
10 For he had healed many; insomuch that they pressed upon
him for to touch him, as many as
had plagues.
11 And unclean spirits, when
they saw him, fell down before
him, and cried, saying, Thou art
the Son of God.
12 And he straitly charged them
that they should not make him
known.
13 And he goeth up into a
mountain, and calleth *unto him*
whom he would: and they came
unto him.
14 And he ordained twelve, that
they should be with him, and
that he might send them forth to
preach,
15 And to have power to heal
sicknesses, and to cast out devils:
16 And Simon he surnamed
Peter;
17 And James the *son* of Zebedee, and John the brother of
James; and he surnamed them
Boanerges, which is, The sons of
thunder:
18 And Andrew, and Philip, and
Bartholomew, and Matthew, and
Thomas, and James the *son* of Alphæus, and Thaddæus, and Simon
the Canaanite,
19 And Judas Iscariot, which
also betrayed him: and they went
into an house.
20 And the multitude cometh to-

kurie gyvena aplink Tyrų ir Sidoną, didė daugybė girdinčiųjų jo
darbus atėjo pas jį.
9 Ir jis sakė savo mokįtiniams,
kad laivelį jam laikytų gatavą dėl
žmonių, jeib jį ne spaustų.
10 Nės jis daug jų gydė, taip,
aža pulte ant jo puolė visi vargintieji, kad jį pakrutintų.
11 Ir dvasės nečystos, jį pamačiusios, atsiklaupė ir šaukė, sakydamos: tu esi Dievo Sunus.
12 Ir jis jas aštriai apdraudė,
idant jį ne apreikštų.
13 Ir jis užėjęs ant kalno, vadino
pas savę, kurius norėjo, ir tie
atėjo pas jį.
14 Ir jis įstatė anus dvylika, kad
su juomi butų, ir kad jis juos
išsiųstų, apsakyti Dievo žodį;
15 Ir kad turėtų macį, išgydyti
ligas ir velnius išvaryti.
16 Ir davė Simonui vardą Petro;
17 Ir Jokuba, sunų Zebedėjaus,
ir Joną, brolį Jokubo; ir davė
jiemdviem vardą Bneargem, tai
musų žodžiu, perkuno vaikai.
18 Ir Endriejų, ir Pilipą, ir
Baltramiejų, ir Matėošių, ir Tamošių, ir Jokubą, sunų Alpėjaus,
ir Tadėušą, ir Simoną Kananytą,
19 Ir Judošių Iškariotą, kursai
jį išdavė.
20 Ir jiems parėjus namon, vėl

gether again, so that they could
not so much as eat bread.

21 And when his friends heard
*of it*, they went out to lay hold on
him: for they said, He is beside
himself.

22 ¶ And the scribes which came
down from Jerusalem said, He
hath Beelzebub, and by the prince
of the devils casteth he out devils.

23 And he called them *unto him*,
and said unto them in parables,
How can Satan cast out Satan?

24 And if a kingdom be divided
against itself, that kingdom cannot
stand.

25 And if a house be divided
against itself, that house cannot
stand.

26 And if Satan rise up against
himself, and be divided, he cannot
stand, but hath an end.

27 No man can enter into a
strong man's house, and spoil his
goods, except he will first bind the
strong man; and then he will spoil
his house.

28 Verily I say unto you, All sins
shall be forgiven unto the sons of
men, and blasphemies wherewith
soever they shall blaspheme:

29 But he that shall blaspheme
against the Holy Ghost hath never
forgiveness, but is in danger of
eternal damnation:

30 Because they said, He hath
an unclean spirit.

31 ¶ There came then his breth-
ren and his mother, and, standing
without, sent unto him, calling
him.

32 And the multitude sat about



žmonės susirinko, taip, kad neī
vietos ne turėjo valgyti.

21 Ir kaip tai girdėjo aplink jį
esantieji, išėjo jie, jį laikyti; nes
jie tarė: jis iš umo išeis.

22 Bet raštemokįtieji, kurie buvo
atėję iš Jėruzalės, sakė: jis tur
Beėlzėbubą, ir per vyriausiąjį
velnių jis išvaro velnius.

23 Ir jis suvadinęs juos kalbėjo
jiems prilyginimuose: kaip gal
šėtonas šėtoną išvaryti?

24 Kad kokia karalystė pati tarp
savęs ne sutinka, tai ji ne gal
išsilaikytis.

25 Ir kad namai patys tarp savęs
ne sutinka, tai jie ne gal išsi-
laikytis.

26 Taigi, jei šėtonas pats prieš
savę keliasi, ir su savimi ne sutinka,
tai jis ne gal išsilaikytis, bet tur
suteškėti.

27 Nieks ne gal stipriojo namus
užpulti ir jo naudą išplėšti, jei ne
pirma stiprųjį suriša, ir potam jo
namus išplėšia.

28 Iš tiesos sakau jums: visi grie-
kai žmonių vaikams atleidžiami, o
ir Dievo bluznijimai, kuriais Dievą
bluznija;

29 Bet kursai bluznija šventąją
Dvasę, tas ne gaun atleidimo amži-
nai, bet kaltas yra amžinojo sudo.

30 Nės jie sakė: Jis tur nečystą
dvasę.

31 Ir atėjo jo motyna ir jo
broliai; ir stovėdami lauke, nu-
siuntė pas jį, ir vadindino jį.

32 Ir žmonės sėdėjo aplink jį,

him, and they said unto him, Behold, thy mother and thy brethren without seek for thee.
33 And he answered them, saying, Who is my mother, or my brethren?
34 And he looked round about on them which sat about him, and said, Behold my mother and my brethren!
35 For whosoever shall do the will of God, the same is my brother, and my sister, and mother.

## CHAPTER IV.

AND he began again to teach by the sea side: and there was gathered unto him a great multitude, so that he entered into a ship, and sat in the sea; and the whole multitude was by the sea on the land.
2 And he taught them many things by parables, and said unto them in his doctrine,
3 Hearken; Behold, there went out a sower to sow:
4 And it came to pass, as he sowed, some fell by the way side, and the fowls of the air came and devoured it up.
5 And some fell on stony ground, where it had not much earth; and immediately it sprang up, because it had no depth of earth:
6 But when the sun was up, it was scorched; and because it had no root, it withered away.
7 And some fell among thorns, and the thorns grew up, and choked it, and it yielded no fruit.
8 And other fell on good ground, and did yield fruit that sprang up

ir tarė jam: štai, tavo motyna ir tavo broliai lauke klausia tavęs.
33 Ir jis jiems atsakė, tarydamas: kas mano motyna, ir kas mano broliai?
34 Ir paeiliumi ant mokįtinių, kurie aplink jį sėdėjo, pažiurėjęs, tarė: štai, tie mano motyna ir mano broliai.
35 Nės darąsis Dievo valę, tas yra mano brolis, ir mano sesuo ir mano motyna.

## PERSKYRIMAS IV.

IR jis pradėjo vėl mokįti prie marių; ir susirinko pas jį daug žmonių, taip, kad jis turėjo įžengti į laivą, ir sėdėti ant vandens, ir visi žmonės stovėjo ant žemės pas mares.
2 Ir jis ilgai Dievo žodį sakė per prilyginimus. Ir savo pamoksle sakė jis jiems:
3 Klausykitės: štai, išėjo sėjėjas sėti.
4 Ir nusidavė, jam be sėjant, keli grudai puolė pas kelią; tai paukščiai dangaus atlėkę sulesė tus.
5 Kiti vėl puolė į akmenynę, kur ne daug žemės buvo, ir tuojaus išdygo, todėl, kad ne turėjo gilios žemės.
6 Bet saulei užtekėjus, pavyto, ir ne turėdami šaknies, padžiuvo.
7 Ir kiti puolė tarp erškėčių; ir erškėčiai per viršų augo, ir nusmelkė tus, ir nenešė vaisiaus.
8 Ir kiti puolė į gerą žemę, ir vaisių nešė tarpstantį, ir atnešė

and increased; and brought forth,
some thirty, and some sixty, and
some an hundred.
9 And he said unto them, He that
hath ears to hear, let him hear.
10 And when he was alone, they
that were about him with the
twelve asked of him the parable.
11 And he said unto them, Unto
you it is given to know the mys-
tery of the kingdom of God : but
unto them that are without, all
*these* things are done in parables :
12 That seeing they may see, and
not perceive; and hearing they
may hear, and not understand;
lest at any time they should be
converted, and *their* sins should
be forgiven them.
13 And he said unto them, Know
ye not this parable? and how then
will ye know all parables?
14 ¶ The sower soweth the word.
15 And these are they by the
way side, where the word is sown;
but when they have heard, Satan
cometh immediately, and taketh
away the word that was sown in
their hearts.
16 And these are they likewise
which are sown on stony ground;
who, when they have heard the
word, immediately receive it with
gladness;
17 And have no root in them-
selves, and so endure but for a
time : afterward, when affliction or
persecution ariseth for the word's
sake, immediately they are of-
fended.
18 And these are they which are
sown among thorns; such as hear
the word,
19 And the cares of this world,
and the deceitfulness of riches,

kiti trisdešimteropą, ir kiti šešis-
dešimteropą, ir kiti šimteropą.
9 Ir jis sakė jiems: kas tur ausių
klausyti, tas te klauso.
10 Ir jam vienam be esant, klausė
jį tie, kurie pas jį buvo su anais
dvylika, apie tą prilyginimą.
11 Ir jis atsakė jiems: jums
duota, žinoti paslėptines karalystės
Dievo; bet tiems, kurie lauke,
vislab sakoma per prilyginimus,
12 Kad atviromis akimis regėtų,
ir tikt ne išpažintų, ir girdinčio-
mis ausimis girdėtų, ir tikt ne
išmanytų; jeib ne kartunta prisi-
verstų, ir ne butų jiems atleisti
jų griekai.
13 Ir tarė jiems: ar ne išmanote
tą prilyginimą? kaipogi išmanysite
visus kitus prilyginimus?
14 Sėjėjas sėja žodį.
15 Bet kurie pas kelią, tie yra,
kuriems žodis sėjamas yra, ir kad
jie tą girdėję, tai tuojaus ateina
šėtonas, ir atima žodį, įsėtąjį jų
širdyje.
16 Taipojau ir tie, kurie į ak-
menynę pasėti, tie yra, kurie
girdėję žodį, tuojaus tą su džiaug-
smu priima,
17 Ir ne tur šaknies savyje, bet
yra lyg oras persimainąsis; kad
randasi bėda, arba persekinėjimas
dėl žodžio, tai jie tuojaus pasi-
piktina.
18 Ir kurie tarp erškėčių pasėti,
tie yra, kurie klausos žodžio;
19 Ir rupestis šio svieto, ir vilio-
jantiji bagotystė, ir daug kitų gei-

and the lusts of other things entering in, choke the word, and it becometh unfruitful.

20 And these are they which are sown on good ground; such as hear the word, and receive *it*, and bring forth fruit, some thirtyfold, some sixty, and some an hundred.

21 ¶ And he said unto them, Is a candle brought to be put under a bushel, or under a bed? and not to be set on a candlestick?

22 For there is nothing hid, which shall not be manifested; neither was any thing kept secret, but that it should come abroad.

23 If any man have ears to hear, let him hear.

24 And he said unto them, Take heed what ye hear: with what measure ye mete, it shall be measured to you: and unto you that hear shall more be given.

25 For he that hath, to him shall be given: and he that hath not, from him shall be taken even that which he hath.

26 ¶ And he said, So is the kingdom of God, as if a man should cast seed into the ground;

27 And should sleep, and rise night and day, and the seed should spring and grow up, he knoweth not how.

28 For the earth bringeth forth fruit of herself; first the blade, then the ear, after that the full corn in the ear.

29 But when the fruit is brought forth, immediately he putteth in the sickle, because the harvest is come.

30 ¶ And he said, Whereunto

dulių užeina, ir nusmelkia žodį, ir pasiliekti be vaisiaus.

20 Ir kurie į gerą žemę sėti, tie yra, kurie klausos žodžio, ir tą priima, ir atneš vaisių, kits trisdešimteropą, ir kits šešisdešimteropą, ir kits šimteropą.

21 Ir jis sakė jiems: argi uždega kas žvakę, kad tą pastatytų po ketvirčiu, arba po stalu? ne, bet kad tą ant liktoriaus uždėtų.

22 Nės nieko niera paslėpta, kas ne butų atdengta, ir nieko uždengta, kas ne butų apreikšta.

23 Kas tur ausių klausyti, tas te klauso!

24 Ir jis sakė jiems: dabokite, ką girdite. Kokiu saiku jus seikiate, tokiu bus jums vėl atseikėta, ir bus jums dar pridėta, kurie tai girdite.

25 Nės turinčiamjam duodama, o neturinčiamjam atimama ir tai, ką tur.

26 Ir jis sakė: tokia yra karalystė Dievo, lyg kaip kad žmogus įberia sėklą į žemę;

27 Ir miegti, ir keliasi dieną ir naktį, ir sėkla išdygsta, ir auga jam nežinant.

28 (Nės žemė iš savęs pirma neša želmenį, potam varpas, paskui brendusį kvietį varpose.)

29 Bet kad atnešusi vaisių, tai tuojaus jis nusiunčia piautuvus; nės piutis priėjo.

30 Ir jis sakė: kam prilygįsime

shall we liken the kingdom of God? or with what comparison shall we compare it?
31 *It is* like a grain of mustard seed, which, when it is sown in the earth, is less than all the seeds that be in the earth :
32 But when it is sown, it groweth up, and becometh greater than all herbs, and shooteth out great branches; so that the fowls of the air may lodge under the shadow of it.
33 And with many such parables spake he the word unto them, as they were able to hear *it*.
34 But without a parable spake he not unto them : and when they were alone, he expounded all things to his disciples.
35 And the same day, when the even was come, he saith unto them, Let us pass over unto the other side.
36 And when they had sent away the multitude, they took him even as he was in the ship. And there were also with him other little ships.
37 And there arose a great storm of wind, and the waves beat into the ship, so that it was now full.
38 And he was in the hinder part of the ship, asleep on a pillow : and they awake him, and say unto him, Master, carest thou not that we perish?
39 And he arose, and rebuked the wind, and said unto the sea, Peace, be still. And the wind ceased, and there was a great calm.
40 And he said unto them, Why

karalystę Dievo? arba kokiu prilyginimu tą prilygįsime?
31 Yra kaipo garstyčių grudas; kad tas sėjamas į žemę, tai jis mažiausias yra tarp visų sėklų ant žemės.
32 Ir įsėtas tarpsta, ir didžiausias pastoja už visas daržų žoles, ir gauna šakas dides, taipo, kad po jo pavėsiu gal paukščiai po dangumi pabuti.
33 Ir jis daug tokiais prilyginimais kalbėjo jiems žodį, kaipo jie galėjo girdėti.
34 Ir be prilyginimo jis nieko ne kalbėjo jiems. Ale savo mokįtiniams vislab ypačiai išguldė.
35. Ir tą pačią dieną vakare sakė jis jiems: persiirkime į kitą kraštą.
36 Ir jie paleidę žmones šalin, ėmė jį, kaipo jis buvo laive; ir buvo kiti laivai pas jį.
37 Ir pasikėlė didis umaras vėjo, ir vilnys mušė į laivą, taip, kad laivas pilnas vandens prisipylė.
38 Ir jis užgalyje laivo miegojo ant priegalvio, ir jie pabudino jį, sakydami jam: Mokįtojau, ar nieko ne atboji, kad mes prapuolame?
39 Ir jis atsikėlęs apdraudė vėją, ir tarė marėms: nutilk ir buk tyka! Ir liovėsi vėjas ir didei tyka pastojo.
40 Ir jis tarė jiems: kodėl taip

are ye so fearful? how is it that
ye have no faith?
41 And they feared exceedingly, and said one to another, What manner of man is this, that even the wind and the sea obey him?

## CHAPTER V.

AND they came over unto the other side of the sea, into the country of the Gadarenes.
2 And when he was come out of the ship, immediately there met him out of the tombs a man with an unclean spirit,
3 Who had *his* dwelling among the tombs; and no man could bind him, no, not with chains:
4 Because that he had been often bound with fetters and chains, and the chains had been plucked asunder by him, and the fetters broken in pieces: neither could any *man* tame him.
5 And always, night and day, he was in the mountains, and in the tombs, crying, and cutting himself with stones.
6 But when he saw Jesus afar off, he ran and worshipped him,
7 And cried with a loud voice, and said, What have I to do with thee, Jesus, *thou* Son of the most high God? I adjure thee by God, that thou torment me not.
8 For he said unto him, Come out of the man, *thou* unclean spirit.
9 And he asked him, What *is* thy name? And he answered, saying, My name *is* Legion: for we are many.



bijotės? kaipogi ne turite tikė-
jimo?
41 Ir jie didei bijojos ir sakė kits kitam: kas tasai? nės vėjas ir marės jo klauso.

## PERSKYRIMAS V.

IR jie atėjo anašal marių, į šalį Gadarėnų.
2 Ir kaip jis išėjo iš laivo, tuojaus jam priešais atėjo žmogus iš kapų, dvasės nečystos pristotas,
3 Kursai laikėsi kapuose. Ir nieks jį ne galėjo surišti, nei lencugais.
4 Nės tankiai buvo pančiais ir lencugais surištas, ir jis lencugus buvo sutraukęs, ir pančius sudaužęs, ir nieks jį ne galėjo suvaldyti.
5 Ir jis buvo visučės, dieną ir naktį, ant kalnų ir kapuose, šaukdamas ir akmenimis besimušdamas.
6 Bet Jėzų iš tolo pamatęs, jis pribėgo, ir atsiklaupęs didžiu balsu šaukė, tarydamas:
7 Ką turu darbo su tavimi, Jėzau, sunau Dievo, Aukščiausiojo? prisakau tau prie Dievo, kad manę ne vargintumbei!
8 Bet jis jam sakė: išeik, tu nečystoji dvasė, iš to žmogaus.
9 Ir jis klausė jo: kuo vardu esi? Ir jis atsakydamas tarė: mano vardas yra lėgionas; nės musų daug yra.

10 And he besought him much that he would not send them away out of the country.

10 Ir prašė jo labai, kad juos ne varytų iš tos šalies.

11 Now there was there nigh unto the mountains a great herd of swine feeding.

11 Ir buvo ten pas kalnus didė kiaulių kaimenė ant ganyklos.

12 And all the devils besought him, saying, Send us into the swine, that we may enter into them.

12 Ir prašė jo visi velniai. sakydami: leisk mus į tas kiaules įeiti.

13 And forthwith Jesus gave them leave. And the unclean spirits went out, and entered into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the sea, (they were about two thousand;) and were choked in the sea.

13 Ir tuojaus pavelijo jiems Jėzus. Tai nečystosios dvasės išėjusios ėjo į kiaules; ir kaimenė padurmai įsimetė nuo kranto į mares, (bet jų buvo apie du tukstančiu,) ir nuskendo marėse.

14 And they that fed the swine fled, and told *it* in the city, and in the country. And they went out to see what it was that was done.

14 Ir kiaulių kerdžiai pabėgę, pasakė tai mieste ir kiemuose. Ir jie išėjo žiurėti, kas buvo nusidavę.

15 And they come to Jesus, and see him that was possessed with the devil, and had the legion, sitting, and clothed, and in his right mind: and they were afraid.

15 Ir atėjo pas Jėzų ir pamatė tą, kurs buvo velnių vargintas, kad sėdėjo apvilktas, savo protą turėdamas, ir jie bijojos.

16 And they that saw *it* told them how it befell to him that was possessed with the devil, and *also* concerning the swine.

16 Ir tie, kurie tai regėję buvo, sakė jiems, kas buvo tikęsi tam velnių vargintamjam ir kiaulėms

17 And they began to pray him to depart out of their coasts.

17 Ir pradėjo jo melsti, kad išeitų iš jų rubežių.

18 And when he was come into the ship, he that had been possessed with the devil prayed him that he might be with him.

18 Ir kaip jis įžengė į laivą, prašė jį velnio vargintasis, kad pas jį butų.

19 Howbeit Jesus suffered him not, but saith unto him, Go home to thy friends, and tell them how great things the Lord hath done for thee, and hath had compassion on thee.

19 Bet Jėzus jį ne leido pas savę buti, bet sakė jam: eik į savo namus ir pas savuosius, ir apsakyk jiems. kokią didę geradėjystę tau išrodė Viešpats, ir kaip tavęs susimilo.

20 And he departed, and began to publish in Decapolis how great

20 Ir jis nuėjęs pradėjo apsakyti dešimts miestuose, kokią didę

things Jesus had done for him: and all *men* did marvel.

21 And when Jesus was passed over again by ship unto the other side, much people gathered unto him: and he was nigh unto the sea.

22 And, behold, there cometh one of the rulers of the synagogue, Jairus by name; and when he saw him, he fell at his feet,

23 And besought him greatly, saying, My little daughter lieth at the point of death: *I pray thee*, come and lay thy hands on her, that she may be healed; and she shall live.

24 And *Jesus* went with him; and much people followed him, and thronged him.

25 And a certain woman, which had an issue of blood twelve years,

26 And had suffered many things of many physicians, and had spent all that she had, and was nothing bettered, but rather grew worse,

27 When she had heard of Jesus, came in the press behind, and touched his garment.

28 For she said, If I may touch but his clothes, I shall be whole.

29 And straightway the fountain of her blood was dried up; and she felt in *her* body that she was healed of that plague.

30 And Jesus, immediately knowing in himself that virtue had gone out of him, turned him about in the press, and said, Who touched my clothes?

31 And his disciples said unto



geradėjystę jam Jėzus išrodęs; ir visi dyvijosi.

21 Ir kaip Jėzus vėl perėjo su laivu, susirinko pas jį daug žmonių; o jis buvo prie marių.

22 Ir štai, atėjo viens vyriausias mokyklos, vardu Jairus, ir pamatęs jį, atsiklaupė,

23 Ir didei jo meldė, tarydamas: mano duktė marinama; ateik, prašau, ir uždėk ant jos savo ranką, kad išgytų ir išliktų.

24 Ir jis nuėjo su juomi. Ir sekė jį daug žmonių ir spaudė jį.

25 Ir buvo čia moteriškė, kuri kraujo pludimu dvylika metų buvo sirgusi,

26 Ir daug kentėjusi nuo daug liekorių, ir visą savo turtą dėl to praradusi, ir nieko jai ne mačijo, bet dar labiaus piktyn ėjo su ja.

27 Ta išgirdusi apie Jėzų, atėjo iš užpakalio tarp žmonių, ir pakrutino jo rubą.

28 Nės ji sakė: kad tiktai jo rubą pakrutinčiau, tai aš išgyčiau.

29 Ir tuojaus apsistojo jos kraujo pludimas, ir ji pasijuto savo kune pasveikusi nuo tos slogos.

30 Ir tuojaus pajuto Jėzus savyje, tą macį iš jo išėjusią, ir atsigręžęs žmonėms tarė: kas pakrutino mano rubus?

31 Ir mokįtiniai sakė jam: matai,

him, Thou seest the multitude
thronging thee, and sayest thou,
Who touched me?
32 And he looked round about to
see her that had done this thing.
33 But the woman fearing and
trembling, knowing what was
done in her, came and fell down
before him, and told him all the
truth.
34 And he said unto her, Daughter,
thy faith hath made thee
whole; go in peace, and be whole
of thy plague.
35 While he yet spake, there
came from the ruler of the synagogue's
*house certain* which said,
Thy daughter is dead: why
troublest thou the Master any
further?
36 As soon as Jesus heard the
word that was spoken, he saith
unto the ruler of the synagogue,
Be not afraid, only believe.
37 And he suffered no man to follow
him, save Peter, and James,
and John the brother of James.
38 And he cometh to the house
of the ruler of the synagogue, and
seeth the tumult, and them that
wept and wailed greatly.
39 And when he was come in,
he saith unto them, Why make ye
this ado, and weep? the damsel is
not dead, but sleepeth.
40 And they laughed him to
scorn. But when he had put them
all out, he taketh the father and
the mother of the damsel, and
them that were with him, and
entereth in where the damsel was
lying.
41 And he took the damsel by
the hand, and said unto her, Tali-

kad žmonės spaudžia tavę, o tu
sakai: kas manę pakrutino?
32 Ir jis apsižvalgė tos, kuri tai
padariusi buvo.
33 Bet ta moteriškė bijojosi ir
drebėjo, (nės žinojo, kas jai buvo
tikęsi,) atėjo ir puolė ties juomi
į kelius, ir iškalbėjo visą tiesą.
34 Bet jis tarė jai: mano duktė,
tavo tikėjimas tavę pasveikino; eik
su pakajumi, ir buk sveika nuo
tos tavo slogos!
35 Jam taip dar bekalbant, atėjo
keli iš šeimynos vyriausiojo mokyk-
los, sakydami: tavo duktė nu-
mirė; kam toliaus procės darai
mokįtojui?
36 Bet Jėzus veikiai išgirdo tą
kalbą sakytąją, ir tarė vyriau-
siamjam mokyklos: nesibijok, tikt
tikėk!
37 Ir ne leido nei vieną, jį sekti,
kaip tikt Petrą ir Jokubą bei Joną,
Jokubo brolį.
38 Ir jis atėjo į namus vyriau-
siojo mokyklos, ir matė trenksmą
ir labai verkiančius bei raudojan-
čius.
39 Ir įėjęs tarė jiems: kodėl
trenksmą darote ir verkiate? tas
kudikis ne numiręs, bet miegti;
ir jie išjuokė jį.
40 Ir jis išvaręs visus, ėmė su
savimi tėvą ir motyną kudikio ir
tus, kurie pas jį buvo, ir įėjo kur
kudikis gulėjo.
41 Ir nutvėręs kudikį prie rankos,
tarė jai: Talita kumi! tai musų

tha cumi; which is, being interpreted, Damsel, I say unto thee, arise.

42 And straightway the damsel arose, and walked; for she was *of the age* of twelve years. And they were astonished with a great astonishment.

43 And he charged them straitly that no man should know it; and commanded that something should be given her to eat.

## CHAPTER VI.

AND he went out from thence, and came into his own country; and his disciples follow him.

2 And when the sabbath day was come, he began to teach in the synagogue: and many hearing *him* were astonished, saying, From whence hath this *man* these things? and what wisdom *is* this which is given unto him, that even such mighty works are wrought by his hands?

3 Is not this the carpenter, the son of Mary, the brother of James, and Joses, and of Juda, and Simon? and are not his sisters here with us? And they were offended at him.

4 But Jesus said unto them, A prophet is not without honour, but in his own country, and among his own kin, and in his own house.

5 And he could there do no mighty work, save that he laid his hands upon a few sick folk, and healed *them*.

6 And he marvelled because of their unbelief. And he went round about the villages, teaching.



žodžiu: mergait, sakau tau, kelkis!

42 Ir tuojaus mergaitė kėlėsi ir vaikščiojo; bet ji buvo dvylika metų sena; ir jie labai stebėjosi.

43 Ir jis didei jiems įsakė, idant tai nieks ne ištirtų; ir sakė, kad duotų jai valgyti.

## PERSKYRIMAS VI.

IR jisai išėjo iš čia ir atėjo į savo tėviškę, ir jo mokįtiniai sekė jį.

2 Ir sabatai priėjus, pradėjo jis mokinti jų mokykloje. Ir daug, kurie klausės, stebėjosi jo pamokslo, ir tarė: iš kur jam tai, ir kokia ta išmintis, kuri jam duota yra, ir tokie darbai, kurie per jo rankas daromi!

3 Ar jisai ne cimerninkas, Marijos sunus, ir brolis Jokubo ir Jozės, ir Judo ir Simono? argi ne ir jo sesers šičion yra prie musų? ir jie pasipiktino iš jo.

4 Bet Jėzus tarė jiems: prarakas niekur už mažesnį ne laikomas, kaip savo tėviškėje ir namieji prie savųjų.

5 Ir ne galėjo tenai padaryti nei jokio stebuklo, kaip tikt keliems ligonims jis uždėdamas rankas juos išgydė.

6 Ir jis dyvijosi jų netikėjimo. Ir pervaikščiojo miestelius aplinkui mokįdamas.

7 ¶ And he called *unto him* the
twelve, and began to send them
forth by two and two; and gave
them power over unclean spirits;
8 And commanded them that
they should take nothing for *their*
journey, save a staff only; no
scrip, no bread, no money in *their*
purse:
9 But *be* shod with sandals; and
not put on two coats.
10 And he said unto them, In
what place soever ye enter into an
house, there abide till ye depart
from that place.
11 And whosoever shall not re-
ceive you, nor hear you, when ye
depart thence, shake off the dust
under your feet for a testimony
against them. Verily I say unto
you, It shall be more tolerable for
Sodom and Gomorrha in the day
of judgment, than for that city.
12 And they went out, and
preached that men should repent.
13 And they cast out many devils,
and anointed with oil many that
were sick, and healed *them*.
14 And king Herod heard *of him*;
(for his name was spread abroad:)
and he said, That John the Bap-
tist was risen from the dead, and
therefore mighty works do shew
forth themselves in him.
15 Others said, That it is Elias.
And others said, That it is a pro-
phet, or as one of the prophets.
16 But when Herod heard *there-
of*, he said, It is John, whom I be-
headed: he is risen from the dead.
17 For Herod himself had sent
forth and laid hold upon John, and
bound him in prison for Herodias'
sake, his brother Philip's wife: for
he had married her.

7 Ir suvadinęs anus dvylika,
pradėjo juos po du bei du išsiųsti,
ir davė jiems macį ant nečystų
dvasių.
8 Ir liepė jiems, kad nieko drauge
ne imtųs ant kelio, kaip tikt lazdą;
nei delmono, nei duonos, nei
pinįgų čerasle;
9 Bet butų kurpėti; ir ne apsi-
vilktų dviem sermėgom.
10 Ir sakė jiems: į kurius namus
įeisite, tuose pasilikite, iki iš ten
vėl atstosite.
11 Ir kurie jus ne priima, nei
jųsų klauso, nuo tų atstokite, ir
nukratykite dulkes nuo savo kojų,
liudymui ant jų. Iš tiesos sakau
jums: lengviaus bus Sodomai ir
Gomorai sudnoje dienoje, ne kaip
tokiam miestui.
12 Ir jie išėję apsakė, kad prisi-
verstų.
13 Ir išvarė daug velnių, ir daug
ligonių aliejumi mostijo, ir išgydė
juos.
14 Ir išgirdęs tai karalius Erodas,
(nės jo vardas jau žinomas buvo,)
tarė: Jonas krikštytojis kėlėsi iš
numirusių; todėl jis tokius stebu-
klus daro.
15 Bet keli sakė: jis Eliošius
yra; kiti vėl sakė: jis prarakas, arba
prarakų vienas.
16 Bet Erodas tai išgirdęs tarė:
jis Jonas, kuriam aš galvą nu-
kirsdinau; tasai kėlės iš numirusių.
17 Bet jis, Erodas, buvo nusiuntęs
ir sugaudinęs Joną ir apkaldinęs,
dėl Erodyados, pačios Pilipo, savo
brolio; nės ją buvo vedęs.

18 For John had said unto Herod, It is not lawful for thee to have thy brother's wife.

19 Therefore Herodias had a quarrel against him, and would have killed him; but she could not:

20 For Herod feared John, knowing that he was a just man and an holy, and observed him; and when he heard him, he did many things, and heard him gladly.

21 And when a convenient day was come, that Herod on his birthday made a supper to his lords, high captains, and chief *estates* of Galilee;

22 And when the daughter of the said Herodias came in, and danced, and pleased Herod and them that sat with him, the king said unto the damsel, Ask of me whatsoever thou wilt, and I will give *it* thee.

23 And he sware unto her, Whatsoever thou shalt ask of me, I will give *it* thee, unto the half of my kingdom.

24 And she went forth, and said unto her mother, What shall I ask? And she said, The head of John the Baptist.

25 And she came in straightway with haste unto the king, and asked, saying, I will that thou give me by and by in a charger the head of John the Baptist.

26 And the king was exceeding sorry; *yet* for his oath's sake, and for their sakes which sat with him, he would not reject her.

27 And immediately the king sent an executioner, and commanded his head to be brought: and he went and beheaded him in the prison,

28 And brought his head in a



18 Bet Jonas sakė Erodui: ne vale tau, savo brolio pačią turėti.

19 Ale Erodyada tykojo jo, ir norėjo jį nužavinti, bet ne galėjo.

20 Bet Erodas bijojosi Jono; nės jis žinojo, jį vyrą teisų ir šventą esantį; ir dabojo ant jo, klausydavo jo daug daiktuose, ir mielai jo klausės.

21 Ir atėjo diena patogi, kad Erodas, švęsdamas savo užgimimo dieną, pataisė vakarienę pulkauninkams, šimtininkams ir vyresniemsiems Galilėos.

22 Tai įėjo duktė Erodyados ir šokinėjo ir pamėgo Erodui ir drauge už stalo sėdintiemsiems. Tai sakė karalius mergaitei: prašyk iš manęs, ko tu nori, aš tau duosu.

23 Ir prisiekė jai: ką iš manęs prašysi, duosu tau, iki pusės savo karalystės.

24 Ir išėjusi tarė savo motynai: ko prašysu? ta atsakė: galvos Jono krikštytojo.

25 Ir ji pasiskubįdama įėjusi veikiai pas karalių, prašė jo, sakydama: noru, kad man dabar tuojaus duotumbei ant bliudo galvą Jono krikštytojo.

26 Karalius smutnijosi; ale dėl prysiegos ir dėl drauge už stalo sėdinčiųjų ne norėjo jos prašymą paniekinti.

27 Ir tuojaus nusiuntęs karalius budelį, liepė atgabenti jo galvą. Tas nuėjęs nukirto jam tą kalėjime.

28 Ir atnešė jo galvą bliude, ir

charger, and gave it to the damsel: and the damsel gave it to her mother.

29 And when his disciples heard *of it*, they came and took up his corpse, and laid it in a tomb.

30 And the apostles gathered themselves together unto Jesus, and told him all things, both what they had done, and what they had taught.

31 And he said unto them, Come ye yourselves apart into a desert place, and rest a while: for there were many coming and going, and they had no leisure so much as to eat.

32 And they departed into a desert place by ship privately.

33 And the people saw them departing, and many knew him, and ran afoot thither out of all cities, and outwent them, and came together unto him.

34 And Jesus, when he came out, saw much people, and was moved with compassion toward them, because they were as sheep not having a shepherd: and he began to teach them many things.

35 And when the day was now far spent, his disciples came unto him, and said, This is a desert place, and now the time *is* far passed:

36 Send them away, that they may go into the country round about, and into the villages, and buy themselves bread: for they have nothing to eat.

37 He answered and said unto them, Give ye them to eat. And they say unto him, Shall we go and buy two hundred pennyworth of bread, and give them to eat?



davė tą mergaitei, ir mergaitė davė tą savo motynai.

29 Ir tai išgirdę jo mokįtiniai atėjo, ir ėmė jo lavoną, ir padėjo jį į kapą.

30 Ir apaštalai susiėję pas Jėzų, pasakė jam tai vislab, ir ką jie buvo darę ir mokinę.

31 Ir jis sakė jiems: eikime vieni skyriu į pusčią, ir maž atsiilsėkite; nės tų daug buvo, kurie ateidavo ir šalin eidavo; ir ne gana atspėjo nei valgyti.

32 Ir jis perėjo laivu į pusčią skyriu.

33 Ir žmonės matė juos atstojančius; ir daug jį pažino, ir susibėgo ten pėsti iš visų miestų, ir pralenkė juos, ir atėjo pas jį.

34 Ir Jėzus išėjęs pamatė daugumą žmonių ir pasigailėjo jų, kad jie buvo kaip avys, neturinčios kerdžiaus. Ir pradėjo ilgai Dievo žodį sakyti.

35 Ir dienai jau veikiai besibaigiant, priėjo jį jo mokįtiniai, sakydami: pusčia čionai ir diena jau praėjo.

36 Leisk juos nuo savęs, kad nuėję aplinkui į kiemus ir miestelius, pirktųs sau duonos; nės ne tur ko valgyti.

37 Bet Jėzus atsakydamas tarė jiems: duokite jus jiems valgyti. Ir jie sakė jam: ar nuėję pirksime duonos už du šimtu grašių, ir duosime jiems valgyti?

38 He saith unto them, How
many loaves have ye? go and see.
And when they knew, they say,
Five, and two fishes.
39 And he commanded them to
make all sit down by companies
upon the green grass.
40 And they sat down in ranks,
by hundreds, and by fifties.
41 And when he had taken the
five loaves and the two fishes, he
looked up to heaven, and blessed,
and brake the loaves, and gave
*them* to his disciples to set before
them; and the two fishes divided
he among them all.
42 And they did all eat, and were
filled.
43 And they took up twelve baskets full of the fragments, and of
the fishes.
44 And they that did eat of the
loaves were about five thousand
men.
45 And straightway he constrained his disciples to get into
the ship, and to go to the other
side before unto Bethsaida, while
he sent away the people.
46 And when he had sent them
away, he departed into a mountain
to pray.
47 And when even was come, the
ship was in the midst of the sea,
and he alone on the land.
48 And he saw them toiling in
rowing; for the wind was contrary
unto them: and about the fourth
watch of the night he cometh unto
them, walking upon the sea, and
would have passed by them.
49 But when they saw him walking upon the sea, they supposed it
had been a spirit, and cried out:



38 Bet jis sakė jiems: kiekgi
kepalų turite? eikite ir žiurėkite!
Ir jie peržiurėję pasakė: penkis,
ir dvi žuvi.
39 Ir jis liepė jiems, kad visi
eilėmis, kaip apie stalus, pasisėstų
ant žalios žolės.
40 Ir jie sėdosi eilėmis; šimtais
ir šimtais, penkisdešimtais ir penkisdešimtais.
41 Ir ėmęs tus penkis kepalus
duonos ir tiedvi žuvi, pažiurėjo
dangun, ir dėkavojęs laužė duoną,
ir davė savo mokįtiniams, kad
jiems padėtų, ir tiedvi žuvi visiems
išdalijo.
42 Ir visi valgė ir privalgė.
43 Ir surinko trupučių, dvylika
pintinių pilnų, ir nuo žuvių.
44 Ir valgiusiųjų buvo penki tukstančiai vyrų.
45 Ir tuojaus jis privertė savo
mokįtinius, kad jie įėję į laivą,
pirm jo pereitų į Betsaidą, iki jis
paleisiąs žmones nuo savęs.
46 Ir jis paleidęs juos nuo savęs,
užėjo ant kalno melstisi.
47 Ir ant vakaro buvo laivas viduryje marių, o jis viens ant
krašto.
48 Ir jis regėjo, kad jie vargo
irdamiesi; nės vėjas jiems buvo
į akis. Ir apie ketvirtąją nakties
sargybę atėjo jis pas juos, vaikščiodamas ant marių;
49 Ir norėjo pro juos praeiti. Ir
jį pamatę vaikščiojantį ant marių,
mislijo, deivę esant, ir šaukė.

50 For they all saw him, and were troubled. And immediately he talked with them, and saith unto them, Be of good cheer: it is I; be not afraid.

51 And he went up unto them into the ship; and the wind ceased; and they were sore amazed in themselves beyond measure, and wondered.

52 For they considered not *the miracle* of the loaves: for their heart was hardened.

53 And when they had passed over, they came into the land of Gennesaret, and drew to the shore.

54 And when they were come out of the ship, straightway they knew him,

55 And ran through that whole region round about, and began to carry about in beds those that were sick, where they heard he was.

56 And whithersoever he entered, into villages, or cities, or country, they laid the sick in the streets, and besought him that they might touch if it were but the border of his garment: and as many as touched him were made whole.

## CHAPTER VII.

THEN came together unto him the Pharisees, and certain of the scribes, which came from Jerusalem.

2 And when they saw some of his disciples eat bread with defiled, that is to say, with unwashen, hands, they found fault.

3 For the Pharisees, and all the Jews, except they wash *their* hands oft, eat not, holding the tradition of the elders.

50 Nės visi jį regėjo ir nusigando. Bet jis tuojaus kalbėjo su jais, ir tarė jiems: bukite linksmi! aš esmi, nesibijokite!

51 Ir įžengė pas juos į laivą, ir vėjas nustojo. Ir jie stebėjosi ir dyvijosi labai didei.

52 Nės jie ne buvo išmintingesni pastoję iš to stebuklo, su duona darytojo, ir jų širdis buvo užkietusi.

53 Ir persiyrę atėjo į žemę Genėzaret ir prisiyrė prie krašto.

54 Ir kaip jie iškopo iš laivo, tuojaus jį pažindami,

55 Nubėgę į visas aplink esančias šalis, pradėjo ligonis pas jį gabenti ant patalų, kur tikt ištyrė, jį esantį.

56 Ir kur jis įėjo į miestelius, arba į miestus, arba į kiemus, čia paguldė ant turgaus ligonis, ir meldė jo, kad jie tikt sermėgos siulę pakrutįti gautų; ir visi, kurie jį pakrutino, išgijo.

## PERSKYRIMAS VII.

IR susirinko pas jį Parizėušiai ir keli raštemokįtųjų, kurie iš Jėruzalės atėję buvo.

2 Ir jie išvydę kelis jo mokįtinių nečystomis, (tai esti, nemazgotomis) rankomis duoną valgant, išpeikė tai.

3 Nės Parizėušiai ir visi Žydai ne valgo, nesimazgoję tankiai savo rankas; taipo jie laiko įstatymus savo vyresniųjų.

4 And *when they come* from the
market, except they wash, they
eat not. And many other things
there be, which they have received
to hold, *as* the washing of cups,
and pots, brasen vessels, and of
tables.
5 Then the Pharisees and scribes
asked him, Why walk not thy disciples
according to the tradition
of the elders, but eat bread with
unwashen hands?
6 He answered and said unto
them, Well hath Esaias prophesied
of you hypocrites, as it is
written, This people honoureth me
with *their* lips, but their heart is
far from me.
7 Howbeit in vain do they worship
me, teaching *for* doctrines
the commandments of men.
8 For laying aside the commandment
of God, ye hold the
tradition of men, *as* the washing
of pots and cups : and many other
such like things ye do.
9 And he said unto them, Full
well ye reject the commandment
of God, that ye may keep your
own tradition.
10 For Moses said, Honour thy
father and thy mother; and,
Whoso curseth father or mother,
let him die the death :
11 But ye say, If a man shall
say to his father or mother, *It is*
Corban, that is to say, a gift, by
whatsoever thou mightest be profited
by me; *he shall be free.*
12 And ye suffer him no more to
do ought for his father or his
mother;
13 Making the word of God of
none effect through your tradition,



4 Ir iš turgaus parėję jie ne
valgo nesimazgoję. Ir tokių daiktų
daug yra, kurius jie yra priėmę
laikyti, kaipo mazgojimą kupkų ir
kragų, ir varinių rykų ir stalų.
5 Dėlgi to klausė jį Parizėušiai
ir raštemokįtieji: kodėl tavo mokįtiniai
ne elgiasi pagal įstatymus
vyresniųjų, bet duoną valgo nemazgotomis
rankomis?
6 Bet jis atsakydamas tarė jiems:
labai gerai Jėzaiošius yra apie jus
veidmainius prarakavęs, kaipo parašyta:
Šie žmonės garbina manę
lupomis, bet jų širdis toli yra
nuo manęs.
7 Bet noprosnai yra, kad jie man
šlužija, kadangi mokina tokį
mokslą, kursai tikt žmonių įsakymas
yra.
8 Jus prastojate Dievo prisakymus
ir laikote žmonių įstatymus,
mazgojimą kragų ir kupkų; ir
daug tiems lygių daiktų darote.
9 Ir sakė jiems: bais gerai paniekinote
Dievo prisakymus, kad
savo įstatymus laikytumbite.
10 Nės Maižėšius sakė: garbink
savo tėvą ir savo motyną; ir kas
tėvui ir motynai keikia, tas tur
smerčiu mirti.
11 Bet jus mokinate, kad kas
tėvui arba motynai sako: korban,
tai esti: kad aš tai apieravoju, tai
tau toktai toli naudingiaus yra,
tas gerai daro.
12 Ir tokiu budu ne leidžiate jį,
toliaus ko gero daryti savo tėvui
arba savo motynai,
13 Ir nieku verčiate Dievo žodį
savo įstatymais, kurius prasima-

which ye have delivered: and many such like things do ye.

14 ¶ And when he had called all the people *unto him*, he said unto them, Hearken unto me every one *of you*, and understand:

15 There is nothing from without a man, that entering into him can defile him: but the things which come out of him, those are they that defile the man.

16 If any man have ears to hear, let him hear.

17 And when he was entered into the house from the people, his disciples asked him concerning the parable.

18 And he saith unto them, Are ye so without understanding also? Do ye not perceive, that whatsoever thing from without entereth into the man, *it* cannot defile him;

19 Because it entereth not into his heart, but into the belly, and goeth out into the draught, purging all meats?

20 And he said, That which cometh out of the man, that defileth the man.

21 For from within, out of the heart of men, proceed evil thoughts, adulteries, fornications, murders,

22 Thefts, covetousness, wickedness, deceit, lasciviousness, an evil eye, blasphemy, pride, foolishness:

23 All these evil things come from within, and defile the man.

24 ¶ And from thence he arose, and went into the borders of Tyre and Sidon, and entered into an house, and would have no man know *it*: but he could not be hid.

25 For a *certain* woman, whose



nėte; ir daug tiems lygių daiktų darote.

14 Ir prisivadinęs pas savę visus žmones, tarė jiems: klausykite manęs visi, ir išmanykite!

15 Nei joks daiktas, iš viršaus įeinąsis į žmogų, negal jį nečystą daryti, bet išeinąsis iš jo, jį nečystą daro.

16 Jei kas tur ausių klausyti, tas te klauso.

17 Ir kaip jis nuo žmonių atėjo į namus, klausė jį jo mokįtiniai apie tą prilyginimą.

18 Ir jis sakė jiems: argi ir jus tokie ne išmaną esate? ar dar ne išmanote, kad vislab, kas iš viršaus įeina į žmogų, ne gal jį nečystą daryti?

19 Nės ne įeiti į jo širdį, bet į pilvą, ir išeiti per išeigą priliktąją, kuri iščystija visus įvalgymus.

20 Ir jis sakė: kas išeina iš žmogaus, tai zmogų nečystą daro.

21 Nės iš vidaus, iš širdies žmogaus, išeiti piktos dumos, venčiavonystės peržengimas, kekšystė, razbajystė,

22 Vagystė, godas, piktenybė, vylius, neviežlybystė, nelaba akis, Dievo bluznijimas, didystė, n'išmintis.

23 Visi tie piktieji daiktai išeiti iš vidaus, ir žmogų nečystą daro.

24 Ir kėlęsi paėjo jis iš čia į rubežius Tyraus ir Sidono, ir įėjęs į namus, ne norėjo, kad tai kas žinotų, o tikt ne galėjo pasislėpti.

25 Nės moteriškė, kurios duktelė

young daughter had an unclean
spirit, heard of him, and came and
fell at his feet:
26 The woman was a Greek, a
Syrophenician by nation; and she
besought him that he would cast
forth the devil out of her
daughter.
27 But Jesus said unto her, Let
the children first be filled: for it
is not meet to take the children's
bread, and to cast *it* unto the dogs.
28 And she answered and said
unto him, Yes, Lord: yet the dogs
under the table eat of the chil-
dren's crumbs.
29 And he said unto her, For this
saying go thy way; the devil is
gone out of thy daughter.
30 And when she was come to
her house, she found the devil
gone out, and her daughter laid
upon the bed.
31 ¶ And again, departing from
the coasts of Tyre and Sidon, he
came unto the sea of Galilee,
through the midst of the coasts
of Decapolis.
32 And they bring unto him one
that was deaf, and had an impedi-
ment in his speech; and they
beseech him to put his hand upon
him.
33 And he took him aside from
the multitude, and put his fingers
into his ears, and he spit, and
touched his tongue;
34 And looking up to heaven, he
sighed, and saith unto him, Eph-
phatha, that is, Be opened.
35 And straightway his ears were
opened, and the string of his
tongue was loosed, and he spake
plain.
36 And he charged them that



nečystą dvasę turėjo, girdėjusi
apie jį, atėjo ir atsiklaupė pas jo
kojas.
26 Ir ji buvo Grykiška mo-
teriškė iš Syropėnycios) ir meldė
jo, kad velnią išvarytų iš jos
dukters.
27 Bet Jėzus sakė jai: tesisotina
pirmiaus vaikai. Negražus daiktas
yra, vaikų duoną imti, ir šunims
pamesti.
28 Bet ji atsakydama tarė jam:
berods Viešpatie, ale tikt ir šuny-
čiai ėda po stalu nuo vaikų tru-
pučių.
29 Ir jis sakė jai: to žodžio dė-
lei eik; velnias iš tavo dukters
išėjo.
30 Ir ji parėjusi į savo namus,
rado velnią išėjusį, ir dukterį be
gulinčią patale.
31 Ir jis vėl išėjęs iš rubežių
Tyraus ir Sidono, atėjo pas mares
Galilėos, viduryje rubežių dešim-
ties miestų.
32 Ir atvedė pas jį kurtinį, nebylį
esantį, ir meldė jo, kad ranką ant
jo uždėtų.
33 Ir jis ėmęs jį nuo žmonių
skyriu, įdėjo pirštus į jo ausis, ir
spiovęs pakrutino jo liežuvį,
34 Ir pažiurėjęs dangun atsidu-
sėjo, ir tarė jam: Epata! tai musų
žodžiu: atsiverk!
35 Ir tuojaus atsivėrė jo ausys,
ir ryšys jo liežuvio išsirišo, ir
gerai iškalbėjo.
36 Ir jis uždraudė jiems, idant

they should tell no man: but the more he charged them, so much the more a great deal they published *it;*

37 And were beyond measure astonished, saying, He hath done all things well: he maketh both the deaf to hear, and the dumb to speak.

## CHAPTER VIII.

IN those days the multitude being very great, and having nothing to eat, Jesus called his disciples *unto him*, and saith unto them,

2 I have compassion on the multitude, because they have now been with me three days, and have nothing to eat:

3 And if I send them away fasting to their own houses, they will faint by the way: for divers of them came from far.

4 And his disciples answered him, From whence can a man satisfy these *men* with bread here in the wilderness?

5 And he asked them, How many loaves have ye? And they said, Seven.

6 And he commanded the people to sit down on the ground: and he took the seven loaves, and gave thanks, and brake, and gave to his disciples to set before *them;* and they did set *them* before the people.

7 And they had a few small fishes: and he blessed, and commanded to set them also before *them.*

8 So they did eat, and were

tai niekam ne sakytų. Ale juo labiaus jis uždraudė, juo daugiaus jie tai išplatino.

37 Ir labai didei dyvijosi, sakydami: jis vislab gerai padarė, kurtinius jis daro girdinčius, ir nebylius kalbančius.

## PERSKYRIMAS VIII.

TUOČĖS, kaip daug žmonių čia buvo, ir ne turėjo ko valgyti, pasivadinęs Jėzus savo mokįtinius, tarė jiems:

2 Gailiuos žmonių; nės jau tris dienas pas manę išbuvo, ir ne tur ko valgyti;

3 Ir kad juos nuo savęs išalkusius namon parleisčiau, ant kelio apalptų; nės keli iš tolo buvo atėję.

4 Ir jo mokįtiniai atsakė jam: kur imsime duonos čionai pusčioje, juos pasotinti?

5 Ir jis jų klausė: kiek duonos kepalų turite? jie atsakė: septynis.

6 Ir jis liepė žmonėms sėstis ant žemės. Ir ėmęs tus septynis kepalus, dėkavojęs laužė tus ir davė savo mokįtiniams, kad jiems padėtų. Ir jie padėjo žmonėms.

7 Ir turėjo mažai žuvelių; ir dėkavojęs liepė tas padalyti.

8 Bet jie valgė ir privalgė, ir

filled: and they took up of the
broken *meat* that was left seven
baskets.
9 And they that had eaten were
about four thousand: and he sent
them away.
10 ¶ And straightway he entered
into a ship with his disciples, and
came into the parts of Dalmanutha.
11 And the Pharisees came forth,
and began to question with him,
seeking of him a sign from heaven, tempting him.
12 And he sighed deeply in his
spirit, and saith, Why doth this
generation seek after a sign?
verily I say unto you, There shall
no sign be given unto this generation.
13 And he left them, and entering into the ship again departed
to the other side.
14 ¶ Now *the disciples* had forgotten to take bread, neither had
they in the ship with them more
than one loaf.
15 And he charged them, saying,
Take heed, beware of the leaven
of the Pharisees, and *of* the leaven
of Herod.
16 And they reasoned among
themselves, saying, *It is* because
we have no bread.
17 And when Jesus knew *it*, he
saith unto them, Why reason ye,
because ye have no bread? perceive ye not yet, neither understand? have ye your heart yet
hardened?
18 Having eyes, see ye not? and
having ears, hear ye not? and do
ye not remember?
19 When I brake the five loaves
among five thousand, how many

surinko likusiųjų trupučių septynis
pintinius.
9 Ir valgiusiųjų buvo kokie keturi tukstančiai. Ir jis paleido juos
nuo savęs.
10 Ir tuojaus įžengęs į laivą su
savo mokįtiniais atėjo į šalį Dalmanutą.
11 Ir Parizėušiai išėję pradėjo
su juomi klausinėtisi, gundė jį, ir
prašė iš jo ženklo iš dangaus.
12 Ir jis atsidusėjo savo dvasėje,
ir tarė: kogi jėško ši giminė
ženklo? iš tiesos, aš sakau jums:
šiai giminiai ne bus duotas nei
joks ženklas.
13 Ir palikęs juos, vėl įžengė į
laivą ir perėjo į antrąją pusę.
14 Ir jie buvo užmiršę duonos
drauge imtis, ir ne turėjo daugiaus pas savę laive, kaip tikt viena
kepalą duonos.
15 Ir jis liepė jiems, tarydamas:
dabokitės ir saugokitės raugo Parizėušių ir raugo Erodo.
16 Ir jie šeip ir taip mislydami,
tarė kits kitam: apie tai jis kalba,
kad mes duonos ne turime.
17 Ir Jėzus, tai numanęs, sakė
jiems: kogi rupinatės, duonos ne
turėdami? ar dar nieko ne permanote ir dar ne suprantate? ar
dar turite užkietėjusią širdį savyje?
18 Turėdami akių ne regite, turėdami ausių ne girdite, ir to ne
atsimenate?
19 Kaip penkis kepalus laužiau
penkiems tukstančiams, kiek čia

baskets full of fragments took ye up? They say unto him, Twelve.
20 And when the seven among four thousand, how many baskets full of fragments took ye up? And they said, Seven.
21 And he said unto them, How is it that ye do not understand?
22 ¶ And he cometh to Bethsaida; and they bring a blind man unto him, and besought him to touch him.
23 And he took the blind man by the hand, and led him out of the town; and when he had spit on his eyes, and put his hands upon him, he asked him if he saw ought.
24 And he looked up, and said, I see men as trees, walking.
25 After that he put *his* hands again upon his eyes, and made him look up: and he was restored, and saw every man clearly.
26 And he sent him away to his house, saying, Neither go into the town, nor tell *it* to any in the town.
27 ¶ And Jesus went out, and his disciples, into the towns of Cæsarea Philippi: and by the way he asked his disciples, saying unto them, Whom do men say that I am?
28 And they answered, John the Baptist: but some *say*, Elias; and others, One of the prophets.
29 And he saith unto them, But whom say ye that I am? And Peter answereth and saith unto him, Thou art the Christ.
30 And he charged them that they should tell no man of him.
31 And he began to teach them,

pintinių pripildėte trupučiais? jie sakė: dvylika.
20 Bet kaip septynis kepalus laužiau keturiems tukstančiams, kiek čia pintinių pripildėte trupučiais? Jie sakė: septynis.
21 Ir jis sakė jiems: kaipogi nieko ne išmanote?
22 Ir jam atėjus į Betsaidą, atvedė pas jį aklą, melsdami jo, kad jis jį pakrutintų.
23 Ir nutvėręs aklojo ranką, išvedė jį laukan iš miestelio, ir spiovęs į jo akis, uždėjo savo rankas ant jo, ir klausė jo, bau ką regįs?
24 Ir jis pažvilgėjo, ir tarė: aš matau žmones vaikščiojančius, lyg medžius matąs.
25 Potam jis vėl uždėjo rankas ant jo akių, ir vėl liepė jam žiurėti, ir jis pastojo regįs, kad vislab galėjo tikrai matyti.
26 Ir jis parsiuntė jį namon, tarydamas: ne eik į miestelį, ir tai nei vienam tame ne pasakyk.
27 Ir Jėzus išėjo su savo mokįtiniais į miestelius miesto Cėsarios Pilipi. Ir keliaudamas klausė savo mokįtinių, tarydamas jiems: kągi sako žmonės manę esantį?
28 Jie atsakė: sako, tavę esantį Joną krikštytojį; kiti sako Eliošių, kiti prarakų vieną esantį.
29 Ir jis tarė jiems: bet jus ką sakote manę esantį? tai Petras atsakydamas tarė jam: tu esi Kristus.
30 Ir jis uždraudė jiems, kad tai niekam ne sakytų.
31 Ir pradėjo juos mokįti: žmo-

that the Son of man must suffer many things, and be rejected of the elders, and *of* the chief priests, and scribes, and be killed, and after three days rise again.

32 And he spake that saying openly. And Peter took him, and began to rebuke him.

33 But when he had turned about and looked on his disciples, he rebuked Peter, saying, Get thee behind me, Satan: for thou savourest not the things that be of God, but the things that be of men.

34 ¶ And when he had called his people *unto him* with his disciples also, he said unto them, Whosoever will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me.

35 For whosoever will save his life shall lose it; but whosoever shall lose his life for my sake and the gospel's, the same shall save it.

36 For what shall it profit a man, if he shall gain the whole world, and lose his own soul?

37 Or what shall a man give in exchange for his soul?

38 Whosoever therefore shall be ashamed of me and of my words in this adulterous and sinful generation; of him also shall the Son of man be ashamed, when he cometh in the glory of his Father with the holy angels.

## CHAPTER IX.

AND he said unto them, Verily I say unto you, That there be some of them that stand here, which shall not taste of death, till they have seen the kingdom of God come with power.

2 ¶ And after six days Jesus



gaus sunus tur daug kentėti, ir atmestas buti vyresniųjų įr vyriausiųjų kunįgų ir raštemokįtųjų, ir užmuštas buti, ir po trijų dienų keltis.

32 Ir jis tą žodį drąsiai ir atvirai kalbėjo. Ir Petras jį ėmęs į šalį, pradėjo jį drausti.

33 Bet jis atsigręžęs pažiurėjo į savo mokįtinius, ir sudraudė Petrą, tarydamas: atstok nuo manęs, tu šėtone; nės tu ne misliji tai, kas dieviška, bet kas žmogiška yra.

34 Ir prisivadinęs pas savę žmones su savo mokįtiniais, tarė jiems: kas manę nor sekti, te užsiginie savęs, ir ėmęs savo kryžių ant savęs, te sekie manę.

35 Nės kas savo gyvastį nor išlaikyti, prapuldys tą; ir kas savo gyvastį prapuldo dėl manęs ir evangėlios dėlei, tą išlaikys.

36 Ką mačytų žmogui, norint jis visą svietą nusipelnytų, ir iškadą gautų aut savo dušios?

37 Arba ką gal žmogus duoti, kad sava dušią atvaduotų?

38 Bet kursai manęs ir mano žodžių gėdisi tarp šios venčiavonystę peržengiančios ir griekingos giminės, to ir žmogaus sunus gėdėsis, ateidamas šlovėje savo Tėvo su šventaisiais angielais.

## PERSKYRIMAS IX.

IR jis sakė jiems: iš tiesos sakau jums: čia stov keli, tie ne ragaus smertį, iki matys karalystę Dievo ateinančią su mace.

2 Ir po šešių dienų ėmęs Jėzus

taketh *with him* Peter, and James, and John, and leadeth them up into an high mountain apart by themselves: and he was transfigured before them.

3 And his raiment became shining, exceeding white as snow; so as no fuller on earth can white them.

4 And there appeared unto them Elias with Moses: and they were talking with Jesus.

5 And Peter answered and said to Jesus, Master, it is good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias.

6 For he wist not what to say; for they were sore afraid.

7 And there was a cloud that overshadowed them: and a voice came out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear him.

8 And suddenly, when they had looked round about, they saw no man any more, save Jesus only with themselves.

9 And as they came down from the mountain, he charged them that they should tell no man what things they had seen, till the Son of man were risen from the dead.

10 And they kept that saying with themselves, questioning one with another what the rising from the dead should mean.

11 ¶ And they asked him, saying, Why say the scribes that Elias must first come?

12 And he answered and told them, Elias verily cometh first, and restoreth all things; and how it is written of the Son of man, that he must suffer many things, and be set at nought.

pas savę Petrą, Jokubą ir Joną, ir užsivedęs juos ant aukšto kalno skyriu vienus, persišvietė po jų akių.

3 Ir jo rubai pastojo skaistus ir labai balti, kaip sniegas, aža tų ir nei vienas baltįtojis ant žemės ne gal taipo išbaltinti.

4 Ir pasirodė jiems Eliošius su Maižėšiumi, ir susikalbėjo su Jėzumi.

5 Ir atsakydamas Petras tarė Jėzui: Mokįtojau, ger čionai buti; pakurkim tris šėtras, tau vieną, Maižėšiui vieną, ir Eliošiui vieną.

6 Bet jis ne žinojo, ką kalbąs; nėsa jie buvo persigandę.

7 Ir atėjo debesis: tos šešėlis užėjo ant jų. Ir iš debesies balsas atėjo ir tarė: tas yra mano mielasis sunus, to klausykite.

8 Ir tuojaus po to jie apsižvalgė aplinkui, ir ne matė nei vieno daugiaus, kaip tiktai vieną Jėzų pas savę.

9 Bet jiems nueinant nuo kalno, uždraudė jiems Jėzus, kad, ką regėję, niekam ne sakytų, iki žmogaus Sunui iš numirusiųjų prisikėlus.

10 Ir jie palaikė tą žodį pas savė, kits kito klausinėdami tarp savęs: kasgi tai yra iš numirusiųjų prisikeltis.

11 Ir jie klausė jo, tarydami: juk raštemokįtieji sako, Eliošių turintį pirma ateiti.

12 Bet jis atsakydamas tarė jiems: Eliošius tur tiesa pirma ateiti ir vislab vėl sutaisyti. Priegtam žmogaus Sunus tur daug kentėti ir paniekintas buti, kaip ir parašyta yra.

13 But I say unto you, That Elias is indeed come, and they have done unto him whatsoever they listed, as it is written of him.

14 ¶ And when he came to *his* disciples, he saw a great multitude about them, and the scribes questioning with them.

15 And straightway all the people, when they beheld him, were greatly amazed, and running to *him* saluted him.

16 And he asked the scribes, What question ye with them?

17 And one of the multitude answered and said, Master, I have brought unto thee my son, which hath a dumb spirit;

18 And wheresoever he taketh him, he teareth him: and he foameth, and gnasheth with his teeth, and pineth away: and I spake to thy disciples that they should cast him out; and they could not.

19 He answereth him, and saith, O faithless generation, how long shall I be with you? how long shall I suffer you? bring him unto me.

20 And they brought him unto him: and when he saw him, straightway the spirit tare him; and he fell on the ground, and wallowed foaming.

21 And he asked his father, How long is it ago since this came unto him? And he said, Of a child.

22 And ofttimes it hath cast him into the fire, and into the waters, to destroy him: but if thou canst do any thing, have compassion on us, and help us.

23 Jesus said unto him, If thou

13 Bet aš sakau jums: Eliošius atėjo, ir jie darė jam, ką norėjo, kaip apie jį parašyta yra.

14 Ir atėjęs pas savo mokįtinius, išvydo didę daugybę žmonių aplink juos, ir raštemokįtų, su jais pasiklausinėjančių.

15 Ir tuojaus visi žmonės, jį išvydę, nusistebėjo ir pribėgę pasveikino jį.

16 Ir jis klausė raštemokįtųjų: apie ką pasiklausinėjate su jais?

17 Bet viens iš žmonių atsakydamas tarė: mokįtojau, aš savo sunų atsivedžiau pas tavę, tas tur nekalbančią dvasę.

18 Ir kur ji jį tik sugrieb, čia jį plėšia, ir jis putoja ir griežia dantimis ir džiusta. Aš kalbėjau su tavo mokįtiniais, kad jie ją išvarytų, o jie ne gal.

19 Bet jis atsakydams tarė jam: ak tu netikintiji giminė! kaip ilgai pas jus busu, ir kaip ilgai jus pakęsu? atveskite jį šen pas manę.

20 Ir jie atvedė jį pas jį. Ir tuojaus, kaip dvasė jį išvydo, plėšė jį, ir jis parpuolė ant žemės ir vartėsi putodamas.

21 Ir jis klausė jo tėvo: kaip seniai tai yra, kad jam tai tikosi? jis atsakė: dar kudikėliui esant.

22 Ir tankiai jį metė į ugnį ir į vandenį, kad jį nužavintų. Bet jei ką gali, pasigailėdamas musų, gelbėk mus.

23 Bet Jėzus tarė jam: kad tu

canst believe, all things *are* possible to him that believeth.

24 And straightway the father of the child cried out, and said with tears, Lord, I believe; help thou mine unbelief.

25 When Jesus saw that the people came running together, he rebuked the foul spirit, saying unto him, *Thou* dumb and deaf spirit, I charge thee, come out of him, and enter no more into him.

26 And *the spirit* cried, and rent him sore, and came out of him: and he was as one dead; insomuch that many said, He is dead.

27 But Jesus took him by the hand, and lifted him up; and he arose.

28 And when he was come into the house, his disciples asked him privately, Why could not we cast him out?

29 And he said unto them, This kind can come forth by nothing, but by prayer and fasting.

30 ¶ And they departed thence, and passed through Galilee; and he would not that any man should know *it*.

31 For he taught his disciples, and said unto them, The Son of man is delivered into the hands of men, and they shall kill him; and after that he is killed, he shall rise the third day.

32 But they understood not that saying, and were afraid to ask him.

33 ¶ And he came to Capernaum: and being in the house he asked them, What was it that ye disputed among yourselves by the way?

34 But they held their peace:

galėtumbei tikėti. Visi daiktai tikinčiam yra galimi.

24 Ir tuojaus šaukdamas vaiko tėvas su ašaromis tarė: tikiu, miels Viešpatie, gelbėk mano netikėjimą.

25 Ogi regėdamas Jėzus žmones susibėgant, apdraudė nečystąją dvasę, tarydamas: tu nekalbantiji ir negirdintiji dvasė, aš tau prisakau, kad iš jo išeitumbei, ir daugiaus į jį ne įeitumbei.

26 Tai ji šaukė ir didei jį plėšusi, išėjo. Ir jis lyg numiręs buvo, taip, kad daug ir sakė: jis numiręs.

27 Bet Jėzus nutvėręs jo ranką, attiesė jį, ir jis kėlėsi.

28 Ir jam namon parėjus, klausė jį jo mokįtiniai skyriu: kodėl mes ją ne galėjome išvaryti?

29 Ir jis atsakė: ši veislė niekaip ne gal išeiti, kaip tikt per maldas ir pastnįkavimus.

30 Ir jie iš čia šalin atstoję, keliavo per Galilėą, ir jis ne norėjo, kad tai kas žinotų.

31 Bet jis mokino savo mokįtinius ir tarė jiems: žmogaus Sunus paduotas bus į žmonių rankas, ir jie užmuš jį, ir užmuštas trečioje dienoje kelsis iš numirusiųjų.

32 Ir jie to žodžio ne išmanė ir bijojos, jo klausti.

33 Ir jis atėjo į Kapernaumą. Ir namieje budamas, klausė jų: apie kągi jus ant kelio tarp savęs kalbėjote?

34 Bet jie tylėjo. Nėsa jie tarp

for by the way they had disputed among themselves, who *should be* the greatest.
35 And he sat down, and called the twelve, and saith unto them, If any man desire to be first, *the same* shall be last of all, and servant of all.
36 And he took a child, and set him in the midst of them: and when he had taken him in his arms, he said unto them,
37 Whosoever shall receive one of such children in my name, receiveth me: and whosoever shall receive me, receiveth not me, but him that sent me.
38 ¶ And John answered him, saying, Master, we saw one casting out devils in thy name, and he followeth not us: and we forbad him, because he followeth not us.
39 But Jesus said, Forbid him not: for there is no man which shall do a miracle in my name, that can lightly speak evil of me.
40 For he that is not against us is on our part.
41 For whosoever shall give you a cup of water to drink in my name, because ye belong to Christ, verily I say unto you, he shall not lose his reward.
42 And whosoever shall offend one of *these* little ones that believe in me, it is better for him that a millstone were hanged about his neck, and he were cast into the sea.
43 And if thy hand offend thee, cut it off: it is better for thee to enter into life maimed, than

savęs buvo ant kelio kalbėję, kursai esąs didžiausiasis?
35 Ir jis pasisėdęs pasivadino anus dvylika ir tarė jiems: jei kas nor pirmiausiasis buti, tas bus paskiausiasis už visus, ir visų tarnas.
36 Ir ėmęs kudikėlį pastatė tą tarp jų, ir apsikabinęs jį tarė jiems:
37 Kas tokį kudikėlį mano vardan priima, tas manę priima; ir kas manę priima, ne manę priima, bet tą, kursai manę siuntęs.
38 Bet Jonas atsakė jam, tarydamas: mokįtojau, mes regėjome vieną tavo vardan velnius išvarantį, kursai mus ne sekė; ir mes jam tai gynėme, todėl, kad ne sekė mus.
39 Bet Jėzus tarė: ne ginkite jam; nės nei vieno niera, kursai darytų stebuklą mano vardan, ir galėtų tuojaus piktai apie manę kalbėti.
40 Kas ne prieš mus yra, tas yra su mumis.
41 Bet kas jus pagirdo vandens kupka mano vardan, dėl to, kad Kristaus este, iš tiesos aš jums sakau, ne pasiliks jam tai ne atpildyta.
42 Ir kas papiktina vieną šių mažųjų, į manę tikinčiųjų, tam geriaus butų, kad jam girnų akmuo ant kaklo užkabintas, ir jis į jures butų įmestas.
43 Bet jei tavę tavo ranka piktina, tai nukirsk ją. Geriaus tau yra, luošam įeiti į gyvatą, ne kaip kad

having two hands to go into hell, into the fire that never shall be quenched:
44 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.
45 And if thy foot offend thee, cut it off: it is better for thee to enter halt into life, than having two feet to be cast into hell, into the fire that never shall be quenched:
46 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.
47 And if thine eye offend thee, pluck it out: it is better for thee to enter into the kingdom of God with one eye, than having two eyes to be cast into hell fire:
48 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.
49 For every one shall be salted with fire, and every sacrifice shall be salted with salt.
50 Salt *is* good: but if the salt have lost his saltness, wherewith will ye season it? Have salt in yourselves, and have peace one with another.

## CHAPTER X.

AND he arose from thence, and cometh into the coasts of Judæa by the farther side of Jordan: and the people resort unto him again; and, as he was wont, he taught them again.
2 ¶ And the Pharisees came to him, and asked him, Is it lawful for a man to put away *his* wife? tempting him.
3 And he answered and said unto them, What did Moses command you?



tu, dvi ranki turėdamas, įeitumbei į peklą, į amžinąją ugnį,
44 Kur jų kirmėlė ne miršta, ir jų ugnis ne užgesta.
45 Jei tavę piktina tavo koja, nukirsk ją. Geriaus tau yra, raišam įeiti į gyvatą, ne kaip kad tu, abi koji turėdamas, butumbei įmestas į peklą, į amžinąją ugnį,
46 Kur jų kirmėlė ne miršta, ir jų ugnis ne užgesta.
47 Jei tavę akis tavo piktina, atmesk ją nuog savęs. Geriaus tau yra, su viena akia įeiti į Dievo karalystę, ne kaip tu, dvi aki turėdamas, įmestas butumbei į peklos ugnį,
48 Kur jų kirmėlė ne miršta, ir jų ugnis ne užgesta.
49 Vislab tur ugnimi sudyta buti, ir kiekviena apiera druska sudoma yra.
50 Druska gera yra; bet jei druska surumą pameta, kuomi sudysime? turėkite druskos savipi, ir turėkite pakajų tarp savęs.

## PERSKYRIMAS X.

IR jis pasikėlęs iš ten, atėjo į šalis Żydų žemės anašal Jordano. Ir žmonės vėl pulkais ėjo pas jį, ir jis pagal savo paprotį vėl juos mokino.
2 Ir Parizėušiai atėję pas jį, klausė jo: bau vyrui vale esant, skirtis nuo savo pačios? Ir tuomi jį gundė.
3 Bet jis atsakydamas tarė: ką jums Maižėšius prisakė?

4 And they said, Moses suffered to write a bill of divorcement, and to put *her* away.

5 And Jesus answered and said unto them, For the hardness of your heart he wrote you this precept.

6 But from the beginning of the creation God made them male and female.

7 For this cause shall a man leave his father and mother, and cleave to his wife;

8 And they twain shall be one flesh: so then they are no more twain, but one flesh.

9 What therefore God hath joined together, let not man put asunder.

10 And in the house his disciples asked him again of the same *matter*.

11 And he saith unto them, Whosoever shall put away his wife, and marry another, committeth adultery against her.

12 And if a woman shall put away her husband, and be married to another, she committeth adultery.

13 ¶ And they brought young children to him, that he should touch them: and *his* disciples rebuked those that brought *them*.

14 But when Jesus saw *it*, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God.

15 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein.

16 And he took them up in his

4 Jie tarė: Maižėšius pavelijo parašyti atsiskyrimo gromatą ir skirtis nuo jos.

5 Jėžus atsakydamas tarė jiems: dėl jųsų širdies kietumo jis jums tą prisakymą parašė.

6 Ale iš pradžios sutvêrimo Dievas juodu sutvėrė vyrą bei moterį.

7 Todėl žmogus savo tėvą ir motyną palikęs, prie savo moters glausis.

8 Ir bus juodu vienas kunas. Taipogi juodu ne yra du, bet vienas kunas.

9 Taigi, ką Dievas suvedęs, žmogus ne tur perskirti.

10 Ir namieje vėl klausė jį jo mokįtiniai apie tatai.

11 Ir jis tarė jiems: kurs skiriasi nuo savo pačios ir kitą veda, tas peržengia venčiavonystę prieš ją.

12 Ir jei moteriškė skiriasi nuo savo vyro ir už kito eiti, ta peržengia savo venčiavonystę.

13 Ir jie prinešė kudikėlių pas jį, kad juos pakrutintų. Bet mokįtiniai barė atnešančiuosius.

14 Bet Jėzus tai išvydęs, pykterėjo ir tarė jiems: leiskite kudikėlius pas manę ateiti, ir ne drauskite jiems; nės tokių yra dangaus karalystė.

15 Iš tiesos sakau jums: jei kas dangaus karalystę ne priims kaip kudikėlis, tas ne įeis į ją.

16 Ir jis juos apsikabinęs, bei

arms, put *his* hands upon them, and blessed them.

17 ¶ And when he was gone forth into the way, there came one running, and kneeled to him, and asked him, Good Master, what shall I do that I may inherit eternal life?

18 And Jesus said unto him, Why callest thou me good? *there is* none good but one, *that is*, God.

19 Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Defraud not, Honour thy father and mother.

20 And he answered and said unto him, Master, all these have I observed from my youth.

21 Then Jesus beholding him loved him, and said unto him, One thing thou lackest: go thy way, sell whatsoever thou hast, and give to the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, take up the cross, and follow me.

22 And he was sad at that saying, and went away grieved: for he had great possessions.

23 ¶ And Jesus looked round about, and saith unto his disciples, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God!

24 And the disciples were astonished at his words. But Jesus answereth again, and saith unto them, Children, how hard is it for them that trust in riches to enter into the kingdom of God!

25 It is easier for a camel to go

savo rankas ant jų uždėjęs, peržegnojo juos.

17 Ir jam išėjus ant kelio, viens pirma bėgo, klaupėsi jam ir klausė jo: gers mokįtojau, ką darysu, kad amžinąją gyvatą į dalykus gaučiau?

18 Bet Jėzus tarė jam: kodėl tu manę vadini geru? nei viens ne esti geras, kaip tiktai vienas Dievas.

19 Juk žinai prisakymus: Ne peržengk venčiavonystės. Ne užmušk. Ne vogk. Ne liudyk neteisaus liudymo. Nieko ne prigauk. Garbink savo tėvą ir motyną.

20 Bet jis atsakydamas tarė jam: Mokįtojau, vislab tai dariau iš savo mazų dienų.

21 Ir Jėzus pažiurėjęs į jį, mylėjo jį ir sakė jam: vieno dar tau reikia. Eik, parduok vislab, ką turi, ir duok ubagams, tai skarbą turėsi danguje; ir atėjęs sek manę, imdamas kryžių ant savęs.

22 Bet jis apsismutnijęs dėl tos kalbos, atstojo nuliudęs; nės jis daug lobių turėjo.

23 Ir Jėzus apsižvalgęs tarė savo mokįtiniams: kaip sunkiai bagotieji ieis į Dievo karalystę!

24 Bet mokįtiniai nusigando jo kalbos dėlei. Bet Jėzus vėl atsakydamas tarė jiems: mieli vaikai, kaip ne pigu yra, nusitikintiemsiems ant savo bagotystės įeiti į Dievo karalystę!

25 Pigiaus yra verbludui pereiti

through the eye of a needle, than
for a rich man to enter into the
kingdom of God.
26 And they were astonished out
of measure, saying among them-
selves, Who then can be saved?
27 And Jesus looking upon them
saith, With men *it is* impossible,
but not with God: for with God
all things are possible.
28 ¶ Then Peter began to say
unto him, Lo, we have left all,
and have followed thee.
29 And Jesus answered and said,
Verily I say unto you, There is no
man that hath left house, or
brethren, or sisters, or father, or
mother, or wife, or children, or
lands, for my sake, and the gos
pel's,
30 But he shall receive an hun-
dredfold now in this time, houses,
and brethren, and sisters, and
mothers, and children, and lands,
with persecutions; and in the
world to come eternal life.
31 But many *that are* first shall
be last; and the last first.
32 ¶ And they were in the way
going up to Jerusalem; and Jesus
went before them: and they were
amazed; and as they followed,
they were afraid. And he took
again the twelve, and began to tell
them what things should happen
unto him,
33 *Saying*, Behold, we go up to
Jerusalem; and the Son of man
shall be delivered unto the chief
priests, and unto the scribes; and
they shall condemn him to death,
and shall deliver him to the Gen-
tiles:
34 And they shall mock him,

pro adatos ausį, ne kaip kokiam
bagotam įeiti į Dievo karalystę.
26 Bet jie juo daugiaus nusigando
ir kalbėjo tarp savęs: kasgi tai gal
išganytas pastoti?
27 Bet Jėzus į juos žiurėdamas,
tarė: žmonėms tai ne galima, bet
ne Dievui; nėsa Dievui visi daiktai
galimi.
28 Tai sakė jam Petras: štai,
mes vislab palikę pasekėme tavę.
29 Jėzus atsakydamas tarė: iš-
tiesos sakau jums: ne yra nei
vieno, jei jis paliktų namus arba
brolius arba seseris arba tėvą arba
motyną arba moterį arba vaikus
arba laukus dėl manęs ir dėl ėvan-
gėlios,
30 Kurs ne įgytų šimteropai, da-
bar šime čėse namus ir brolius
ir seseris ir motynas ir vaikus
ir laukus su persekinėjimais, ir
aname busiančiame amžyje am-
žynąją gyvatą.
31 Bet daug bus paskučiausieji,
kurie yra pirmieji; ir bus pirmieji,
kurie yra paskučiausieji.
32 Bet jie buvo ant kelio, užei-
dami į Jėruzalę; ir Jėzus pirm jų
ėjo, ir jie nusigando, sekė jį ir
bijojos. Ir Jėzus vėl ėmęs anus
dvylika pas savę, sakė jiems, kas
jam nusitiksią:
33 Štai, mes einam aukštyn į
Jėruzalę, ir žmogaus Sunus bus
paduotas vyresniemsiems kunįgams
ir raštemokįtiemsiems, ir jie pra-
sudys jį ant smerties ir išduos jį
pagonams.
34 Tie jį apjuoks ir nuplaks ir

and shall scourge him, and shall spit upon him, and shall kill him: and the third day he shall rise again.

35 ¶ And James and John, the sons of Zebedee, come unto him, saying, Master, we would that thou shouldest do for us whatsoever we shall desire.

36 And he said unto them, What would ye that I should do for you?

37 They said unto him, Grant unto us that we may sit, one on thy right hand, and the other on thy left hand, in thy glory.

38 But Jesus said unto them, Ye know not what ye ask: can ye drink of the cup that I drink of? and be baptized with the baptism that I am baptized with?

39 And they said unto him, We can. And Jesus said unto them, Ye shall indeed drink of the cup that I drink of; and with the baptism that I am baptized withal shall ye be baptized:

40 But to sit on my right hand and on my left hand is not mine to give; but *it shall be given to them* for whom it is prepared.

41 And when the ten heard *it*, they began to be much displeased with James and John.

42 But Jesus called them *to him*, and saith unto them, Ye know that they which are accounted to rule over the Gentiles exercise lordship over them; and their great ones exercise authority upon them.

43 But so shall it not be among you: but whosoever will be great



apspiaudys ir užmuš, ir trečiąją dieną jis prisikelsis iš numirusiųjų.

35 Tai atėjo pas jį Jokubas ir Jonas, Zebedėjaus sunudu, tarydamu: Mokįtojau, mudu noriva, kad mum darytumbei, ko tavęs prašysiva.

36 Jisai tarė jiemdviem: ko norita, kad jum daryčiau?

37 Juodu sakė jam: duok mumdviem sėdėti, vienam po tavo dešinės, o antram po tavo kairės tavo šlovėje.

38 Ale Jėzus tarė jiemdviem: judu ne žinota, ko prašota. Argi galita gerti to kyliko, kurį aš geriu, ir tuomi krikštu krikštydintis, kuriuomi aš krikštijamas esmi?

39 Juodu sakė jam: galiva. Bet Jėzus tarė jiemdviem: kyliką tiesa gersita, kurį aš geriu, ir krikštu pakrikštytu busita, kuriuomi aš krikštijamas esmi;

40 Ale sėdėti po mano dešinės ir po mano kairės, ne man puolasi jumdviem duoti, bet tiems, kuriems yra pagatavyta.

41 Ir tai išgirdę anie dešimt, pykterėjo ant Jokubo ir Jono.

42 Bet Jėzus pasivadinęs juos, tarė jiems: jus žinote, svietiškuosius kunįgaikščius viešpataujančius, ir galinguosius tarp jų macies turinčius;

43 Bet taipo ne tur buti tarp jųsų; bet kurs nor didžiu pastoti

among you, shall be your minister:
44 And whosoever of you will be the chiefest, shall be servant of all.
45 For even the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.
46 ¶ And they came to Jericho: and as he went out of Jericho with his disciples and a great number of people, blind Bartimæus, the son of Timæus, sat by the highway side begging.
47 And when he heard that it was Jesus of Nazareth, he began to cry out, and say, Jesus, *thou* son of David, have mercy on me.
48 And many charged him that he should hold his peace: but he cried the more a great deal, *Thou* son of David, have mercy on me.
49 And Jesus stood still, and commanded him to be called. And they call the blind man, saying unto him, Be of good comfort, rise; he calleth thee.
50 And he, casting away his garment, rose, and came to Jesus.
51 And Jesus answered and said unto him, What wilt thou that I should do unto thee? The blind man said unto him, Lord, that I might receive my sight.
52 And Jesus said unto him, Go thy way; thy faith hath made thee whole. And immediately he received his sight, and followed Jesus in the way.

## CHAPTER XI.

AND when they came nigh to Jerusalem, unto Bethphage



tarp jųsų, tasai bús jųsų tarnu;
44 Ir kas tarp jųsų nor vyriausiuoju buti, tas bus visų bernu.
45 Nės ir žmogaus Sunus ne atėjo, kad sau duotųs šlužyti, bet kad jis šlužytų ir savo gyvastį duotų atpirkimui už daug.
46 Ir jie atėjo į Jėriką. Ir kaip iš Jėrikos ėjo, jis ir jo mokįtiniai ir didė žmonių daugybė, tai sėdėjo aklas, Bartimėjus, Timėjaus sunus, pakelėje ubagaudamas.
47 Ir išgirdęs Jėzų Nazarėniškį čia esantį, pradėjo jis šaukti ir tarti: Jėzau, tu sunau Dovido, susimilkis manęs!
48 Ir daug jį draudė, kad tylėtų; bet jis juo daugiaus šaukė: Sunau Dovido, susimilkis manęs!
49 Ir Jėzus apsistojęs liepė jį atvadinti; ir jie atvadino akląjį, sakydami jam: buk linksmas, kelkis, jis vadina tavę.
50 Ir jis savo rubą nuo savęs pametė, ir kėlęsi atėjo pas Jėzų.
51 Ir Jėzus atsakydamas tarė jamui: ko nori, kad tau daryčiau? Aklasis jam tarė: Mokįtojau, kad regėčiau.
52 Bet Jėzus sakė jam: eik, tavo tikėjimas tavę gelbėjo! Ir tuojaus jis galėjo regėti ir sekė jį ant kelio.

## PERSKYRIMAS XI.

IR kaip jie prisiartino pas Jėruzalę, į Bėtpagę ir Bėtanią,

and Bethany, at the mount of Olives, he sendeth forth two of his disciples,

2 And saith unto them, Go your way into the village over against you: and as soon as ye be entered into it, ye shall find a colt tied, whereon never man sat; loose him, and bring *him*.

3 And if any man say unto you, Why do ye this? say ye that the Lord hath need of him; and straightway he will send him hither.

4 And they went their way, and found the colt tied by the door without in a place where two ways met; and they loose him.

5 And certain of them that stood there said unto them, What do ye, loosing the colt?

6 And they said unto them even as Jesus had commanded: and they let them go.

7 And they brought the colt to Jesus, and cast their garments on him; and he sat upon him.

8 And many spread their garments in the way: and others cut down branches off the trees, and strawed *them* in the way.

9 And they that went before, and they that followed, cried, saying, Hosanna; Blessed *is* he that cometh in the name of the Lord:

10 Blessed *be* the kingdom of our father David, that cometh in the name of the Lord: Hosanna in the highest.

11 And Jesus entered into Jerusalem, and into the temple: and when he had looked round about upon all things, and now the eventide was come, he went out unto Bethany with the twelve.



pas alyvų kalną, nusiuntė Jėzus du savo mokįtinių,

2 Ir tarė jiemdviem: nueikita į miestelį, jumdviem po akių esantį, ir tuojaus įėjusiu, tenai rasita asilaitį pririštą, ant kurio niekados nei viens žmogus ne sėdėjęs; atrišusiu tą šen atveskita.

3 Ir jei jumdviem kas sakytų: kam tai darota? tai sakykita: Viešpats jo privalo; tai tuojaus jį šen atsiųs.

4 Juodu nuėjusiu rado asilaitį pririštą prie durų lauke, kur kelias skiriasi; ir atrišo jį.

5 Ir keli iš anų, kurie ten stovėjo, tarė jiemdviem: ką darota, asilaitį atrišdamu?

6 Bet juodu atsakė jiems, kaip jiemdviem Jėzaus įsakyta buvo; ir jie pavelijo tai.

7 Ir atvedusiu asilaitį pas Jėzų, uždėjo ant jo savo rubus, ir jis užsisėdo ant to.

8 Bet daug paklojo savo rubus ant kelio; kiti verbas kirto nuo medžių, ir barstė tas ant kelio.

9 Ir kurie pirma ir paskui ėjo, šaukė sakydami: Oziana, pašlovintas te esie, kursai ateiti vardan Viešpaties.

10 Pašlovinta te esie karalystė musų tėvo Dovido, kuri ateiti vardan Viešpaties! Oziana aukštybėje!

11 Ir Viešpats įėjo į Jėruzalę ir į bažnyčią, ir peržiurėjo vislab, ir vakare išėjo jis į Bėtanią su anais dvylika.

12 ¶ And on the morrow, when they were come from Bethany, he was hungry:

13 And seeing a fig tree afar off having leaves, he came, if haply he might find any thing thereon: and when he came to it, he found nothing but leaves; for the time of figs was not *yet*.

14 And Jesus answered and said unto it, No man eat fruit of thee hereafter for ever. And his disciples heard *it*.

15 ¶ And they come to Jerusalem: and Jesus went into the temple, and began to cast out them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the moneychangers, and the seats of them that sold doves;

16 And would not suffer that any man should carry *any* vessel through the temple.

17 And he taught, saying unto them, Is it not written, My house shall be called of all nations the house of prayer? but ye have made it a den of thieves.

18 And the scribes and chief priests heard *it*, and sought how they might destroy him: for they feared him, because all the people was astonished at his doctrine.

19 And when even was come, he went out of the city.

20 ¶ And in the morning, as they passed by, they saw the fig tree dried up from the roots.

21 And Peter calling to remembrance saith unto him, Master, behold, the fig tree which thou cursedst is withered away.

22 And Jesus answering saith unto them, Have faith in God.

12 Ir antrąją dieną jiems išėjus iš Bėtanios, buvo jis išalkęs.

13 Ir pamatė iš tolo pygų medį, lapus turintį; tai jis priėjo prie to, bau ką ant jo rastų. Ir priėjęs, nieko ne rado, kaip tikt vienus lapus; nėsa dar ne buvo čėsas pygoms buti.

14 Ir atsakydamas Jėzus tarė jam: taigi nieks te ne valgo daugiaus nuo tavęs nei jokio vaisiaus amžinai. Ir jo mokįtiniai tai girdėjo.

15 Ir jie atėjo į Jėruzalę; ir Jėzus įėjęs į bažnyčią, pradėjo laukan varyti parduodančiuosius ir perkančiuosius bažnyčioje: ir parvertė stalus pinįgmainių, ir krėslus karvelius parduodančiųjų;

16 Ir ne perleido nei vienam, ką nešti per bažnyčią.

17 Ir jis mokino, sakydamas jiems: ar ne parašyta yra: mano namai bus vadinami maldų namai visiems žmonėms? bet jus padarėte iš jų razbaininkų duobę.

18 Ir tai išgirdę raštemokįtieji ir vyriausieji kunįgai, jėškojo, kaip jį nužudytų. Bet bijojosi jo; nėsa visi žmonės stebėjosi jo pamokslo.

19 Ir ant vakaro išėjo jis laukan iš miesto.

20 Ir ryto metą praeidami, išvydo jie pygų medį padžiuvusį iki šaknių.

21 Ir Petras atsiminęs to, sakė jam: Mokįtojau, štai, pygų medis, kurį prakeikei, padžiuvęs.

22 Jėzus atsakydamas tarė jiems: tikėkite į Dievą.

23 For verily I say unto you, That whosoever shall say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the sea; and shall not doubt in his heart, but shall believe that those things which he saith shall come to pass; he shall have whatsoever he saith.

24 Therefore I say unto you, What things soever ye desire, when ye pray, believe that ye receive *them*, and ye shall have *them*.

25 And when ye stand praying, forgive, if ye have ought against any: that your Father also which is in heaven may forgive you your trespasses.

26 But if ye do not forgive, neither will your Father which is in heaven forgive your trespasses.

27 ¶ And they come again to Jerusalem: and as he was walking in the temple, there come to him the chief priests, and the scribes, and the elders,

28 And say unto him, By what authority doest thou these things? and who gave thee this authority to do these things?

29 And Jesus answered and said unto them, I will also ask of you one question, and answer me, and I will tell you by what authority I do these things.

30 The baptism of John, was *it* from heaven, or of men? answer me.

31 And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then did ye not believe him?

32 But if we shall say, Of men; they feared the people: for all



23 Iš tiesos sakau jums: kas šiam kalnui sakytų: pasikelk ir įsiversk į jures, ir ne abejotų savo širdyje, bet tikėtų, nusiduosiant, ką jis sako, tai nusiduos jam tai, ką jis sako.

24 Togidėl sakau jums: vislab ką jus meldžiate savo maldoje, tikt tikėkite, gausią, tai bus jums.

25 Ir kad stovite melsdamiesi, tai atleiskite, jei ką turite prieš kitą, kad ir jųsų Tėvas danguje jums atleistų jųsų nusidėjimus.

26 Bet jei jus ne atleisite, tai ir jųsų Tėvas dangujęsis jums ne atleis jųsų nusidėjimus.

27 Ir jie vėl atėjo į Jėruzalę. Ir jam į bažnyčią įėjus, atėjo pas jį vyriausieji kunįgai ir raštemokįtieji ir vyresnieji,

28 Ir tarė jam: kokioje macieje tu tai darai? ir kas tau šitą macį davė, kad tai darytumbei?

29 Bet Jėzus atsakydamas tarė jiems: ir aš paklausu jus vieną žodį; atsakykite man, tai jums sakysu, kokioje macieje aš tai darau.

30 Jono krikštas, ar tas iš dangaus buvo, ar iš žmonių? atsakykite man!

31 Ir jie dumojo savyje tarydami: jei sakome, jį iš dangaus buvusį, tai jis sakys: kodėlgi jus jam ne vierijote?

32 Bet jei sakome, jį iš žmonių buvusį, tai žmonių bijomės; nėsa

*men* counted John, that he was a prophet indeed.
33 And they answered and said unto Jesus, We cannot tell. And Jesus answering saith unto them, Neither do I tell you by what authority I do these things.

## CHAPTER XII.

AND he began to speak unto them by parables. A *certain* man planted a vineyard, and set an hedge about *it*, and digged *a place for* the winefat, and built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country.
2 And at the season he sent to the husbandmen a servant, that he might receive from the husbandmen of the fruit of the vineyard.
3 And they caught *him*, and beat him, and sent *him* away empty.
4 And again he sent unto them another servant; and at him they cast stones, and wounded *him* in the head, and sent *him* away shamefully handled.
5 And again he sent another; and him they killed, and many others; beating some, and killing some.
6 Having yet therefore one son, his wellbeloved, he sent him also last unto them, saying, They will reverence my son.
7 But those husbandmen said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance shall be our's.
8 And they took him, and killed *him*, and cast *him* out of the vineyard.



visi laikė Joną per tikrą praraką.
33 Ir atsakydami tarė Jėzui: meto ne žinome. Ir Jėzus atsakys damas tarė jiems: tai ir aš jums ne sakau, kokioje macieje aš tai darau.

## PERSKYRIMAS XII.

IR jis pradėjo jiems per prilyginimus kalbėti: žmogus sodino vynyčią, ir tą aptvėrė tvora, ir iškasė vyno spaustuvę, ir pabudavojo korą, ir parsamdęs tą vynyčininkams, į svetimą žemę iškeliavo.
2 Ir nusiuntė vieną tarną, čėsui atėjus, pas vynyčininkus, kad jis nuog vynyčininkų imtų vynyčios vaisių.
3 Bet jie nutvėrė jį, nuplakė jį ir jį tuščią nuog savęs paleido.
4 Ir vėl nusiuntė jis pas juos kitą tarną; to galvą jie akmenimis sukulė, ir apgėdintą paleido nuo savęs.
5 Ir vėl jisai nusiuntė kitą; tą jie užmušė, ir daug kitų, kitus jie nuplakė, kitus nužavino.
6 Tai jis turėdamas vičvieną sunų, kurs jo mylimas buvo, tą jis paskiaus nusiuntė taipojau pas juos, sakydamas: jie bijosis mano sunaus.
7 Bet tie vynyčininkai susikalbėjo: tai tėvonis; eikim ir užmuškim jį, tai musų bus tėviškė.
8 Ir jie ėmę jį užmušė ir laukan išmetė iš vynyčios.

9 What shall therefore the lord of the vineyard do? he will come and destroy the husbandmen, and will give the vineyard unto others.

10 And have ye not read this scripture; The stone which the builders rejected is become the head of the corner:

11 This was the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes?

12 And they sought to lay hold on him, but feared the people: for they knew that he had spoken the parable against them: and they left him, and went their way.

13 ¶ And they send unto him certain of the Pharisees and of the Herodians, to catch him in *his* words.

14 And when they were come, they say unto him, Master, we know that thou art true, and carest for no man: for thou regardest not the person of men, but teachest the way of God in truth: Is it lawful to give tribute to Cæsar, or not?

15 Shall we give, or shall we not give? But he, knowing their hypocrisy, said unto them, Why tempt ye me? bring me a penny, that I may see *it*.

16 And they brought *it*. And he saith unto them, Whose *is* this image and superscription? And they said unto him, Cæsar's.

17 And Jesus answering said unto them, Render to Cæsar the things that are Cæsar's, and to God the things that are God's. And they marvelled at him.

18 ¶ Then come unto him the Sadducees, which say there is no resurrection; and they asked him, saying,



9 Kągi ponas tos vynyčios darys? jisai atėjęs nužudys tus vynyčininkus, ir vynyčią kitiems duos.

10 Ar ne skaitėte ir šitą raštą: Akmuo, kurį budavonininkai atmetė, tas kampiniu akmenimi pastojo?

11 Nuog Viešpaties tai tikosi, ir dyvas yra musų akyse.

12 Ir jie jėškojo, kaip jį sugautų, (o tačiau žmonių bijojosi,) nėsa jie suprato, jį tus prilyginimus ant jų kalbėjusį; ir jį palikę, atstojo.

13 Ir jie nusiuntė pas jį kelis iš Parizėušių ir Erodo tarnų, kad jį sugautų kalboje.

14 Ir jie atėję tarė jam: Mokįtojau, žinome, tavę teisu esantį, ir nei vieno ne atbojantį, nėsa tu ne veizdi nei šiokio, nei tokio žmogaus, bet kelią Dievo teisiai mokini. Ar vert, čyžę duoti ciecoriui, ar ne? ar jam duosim, ar ne duosim?

15 Bet jis supratęs jų veidmainystę, tarė jiems: kam manę gundote? atneškite man grašį, kad jį matyčiau.

16 Ir jie atnešė jam. Tai jis tarė: kieno tai abrozas ir užrašas? anie jam sakė: ciecoriaus.

17 Tai atsakydamas Jėzus tarė jiems: taigi duokite ciecoriui, kas ciecoriaus, ir Dievui, kas Dievo yra. Ir jie dyvijosi jo.

18 Tai atėjo pas jį Sadučėušiai, (kurie sako, ne esant prisikėlimo iš numirusiųjų,) tie jį klausė, sakydami:

19 Master, Moses wrote unto us, If a man's brother die, and leave *his* wife *behind him*, and leave no children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.

20 Now there were seven brethren: and the first took a wife, and dying left no seed.

21 And the second took her, and died, neither left he any seed: and the third likewise.

22 And the seven had her, and left no seed: last of all the woman died also.

23 In the resurrection therefore, when they shall rise, whose wife shall she be of them? for the seven had her to wife.

24 And Jesus answering said unto them, Do ye not therefore err, because ye know not the scriptures, neither the power of God?

25 For when they shall rise from the dead, they neither marry, nor are given in marriage; but are as the angels which are in heaven.

26 And as touching the dead, that they rise: have ye not read in the book of Moses, how in the bush God spake unto him, saying, I *am* the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob?

27 He is not the God of the dead, but the God of the living: ye therefore do greatly err.

28 ¶ And one of the scribes came, and having heard them reasoning together, and perceiving that he had answered them well, asked him, Which is the first commandment of all?



19 Mokįtojau, Maižėšius mums parašė: jei kieno brolis numirdamas paliekti moterį, ir ne paliekti vaikų, kad tai jo brolis paimtų jo pačią, ir savo broliui sėklos pagamintų.

20 Bet dabar septyni broliai yra buvę. Pirmasis ėmė moterį; tasai mirdamas ne paliko vaikų.

21 Ir antrasis ją paėmęs pasimirė, o ir tas taipojau ne paliko vaikų. Taipojau ir trečiasis.

22 Ir tą paėmė visi septyni, ir ne paliko vaikų. Galiausiai po visų numirė ir ta moteriškė.

23 Taigi prisikėlime iš numirusiųjų, kad jie kelsis, kurio ji bus pati iš tų? nėsa septyni ją per pačią turėjo.

24 Tai atsakydamas Jėzus tarė jiems: ar ne taipo? jus klajojate, todėl, kad nieko ne žinote, nei apie raštą, nei apie macį Dievo.

25 Kad jie iš numirusiųjų kelsis, tai jie nei ves, nei tekės, bet jie yra kaip angielai danguje.

26 Bet apie numirusiuosius, juos prisikelsiant, ar ne skaitėte knygose Maižėšiaus, pas krumą, kaip jam Dievas kalbėjo ir tarė: Aš esmi Dievas Abraomo, ir Dievas Izaoko, ir Dievas Jokubo.

27 O Dievas ne numirusiųjų, bet gyvųjų Dievas. Togidėl jus labai klajojate.

28 Ir priėjęs jį vienas iš raštemokįtųjų, kursai jų įsiklausęs buvo, kaip jie tarp savęs klausinėjosi, regėdamas, kaip jis jiems mandagiai atsakęs buvo, klausė jokurs yra visų vyriausysis prisakymas?

29 And Jesus answered him, The first of all the commandments *is*, Hear, O Israel; The Lord our God is one Lord:

30 And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind, and with all thy strength: this *is* the first commandment.

31 And the second *is* like, *namely* this, Thou shalt love thy neighbour as thyself. There is none other commandment greater than these.

32 And the scribe said unto him, Well, Master, thou hast said the truth: for there is one God; and there is none other but he:

33 And to love him with all the heart, and with all the understanding, and with all the soul, and with all the strength, and to love *his* neighbour as himself, is more than all whole burnt offerings and sacrifices.

34 And when Jesus saw that he answered discreetly, he said unto him, Thou art not far from the kingdom of God. And no man after that durst ask him *any question*.

35 ¶ And Jesus answered and said, while he taught in the temple, How say the scribes that Christ is the Son of David?

36 For David himself said by the Holy Ghost, The LORD said to my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool.

37 David therefore himself calleth him Lord; and whence is he *then* his son? And the common people heard him gladly.



29 Bet Jėzus atsakė jam: vyriausysis prisakymas iš visų prisakymų tas yra: klausyk Izraėl, Viešpats, musų Dievas, yra vienas vienatijis Dievas;

30 Ir mylėk Dievą, savo Viešpatį, iš visos širdies, iš visos dušios, iš viso umo, ir iš visos savo sylos; tai yra vyriausysis prisakymas.

31 Ir antrasis tamui yra lygus: mylėk savo artymą, kaip pats savę. Niera nei jokio kito didesnio prisakymo per šitus.

32 Ir raštemokįtasis tarė jam: Mokįtojau, iš tiesos gerai atsakei; nėsa vienas Dievas yra, ir niera kito per jį.

33 Ir tą mylėti iš visos širdies, iš viso umo, iš visos dušios, ir iš visos sylos, ir mylėti savo artymą, kaip savę patį, tai daugiaus yra už visas deginimo apieras ir už visas apieras.

34 Bet Jėzus regėdamas, aną išmintingai atsakiusį, tarė jam: tu ne toli esi nuog Dievo karalystės. Ir nei vienas ne drįso, jo toliaus klausti.

35 Ir Jėzus atsakydamas tarė, mokindamas bažnyčioje: kaipo sako raštemokįtieji, Kristų esantį Dovido sunų?

36 Bet jis, Dovidas, per šventąją Dvasę sako: Viešpats sakė mano Viešpačiui: sėskis po mano dešinės, koliai padėsu tavo neprietelius suoleliu tavo kojų.

37 Čia juk Dovidas jį vadina savo Viešpatimi, kaipogi tai jis yra jo sunus? Ir daug žmonių mielai jo klausėsi.

38 ¶ And he said unto them in his doctrine, Beware of the scribes, which love to go in long clothing, and *love* salutations in the marketplaces,

39 And the chief seats in the synagogues, and the uppermost rooms at feasts:

40 Which devour widows' houses, and for a pretence make long prayers: these shall receive greater damnation.

41 ¶ And Jesus sat over against the treasury, and beheld how the people cast money into the treasury: and many that were rich cast in much.

42 And there came a certain poor widow, and she threw in two mites, which make a farthing.

43 And he called *unto him* his disciples, and saith unto them, Verily I say unto you, That this poor widow hath cast more in, than all they which have cast into the treasury:

44 For all *they* did cast in of their abundance; but she of her want did cast in all that she had, *even* all her living.

## CHAPTER XIII.

AND as he went out of the temple, one of his disciples saith unto him, Master, see what manner of stones and what buildings *are here!*

2 And Jesus answering said unto him, Seest thou these great buildings? there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down.

3 And as he sat upon the mount of Olives over against the temple,

38 Ir jis mokindamas juos, tarė jiems: saugokitės nuog raštemokįtųjų, kurie ilgus rubus dėvia, ir mielai ant turgaus sveikindinasi,

39 Ir meilija sėdėti vyriausiose vietose mokyklose, ir už stalo česnyse;

40 Jie praryja našlių namus ir sakosi, ilgas maldas meldžiantis. Tiems bus juo didesnis pražudymas.

41 Ir Jėzus pasisėdęs ties bažnyčios skrynia regėjo, kaipo žmonės pinįgų įdėjo į bažnyčios skrynią. Ir daug bagotų daug įdėjo.

42 Ir atėjusi viena našlė vargdienė, įdėjo du juodikiu; tuodu padaro vieną pinįgėlį.

43 Ir jis pasivadinęs savo mokįtinius, tarė jiems: iš tiesos sakau jums, ši vargingoji našlė daugiaus įdėjo į bažnyčios skrynią už visus, kurie įdėjo.

44 Nėsa jie visi įdėjo nuog savo apstumo, ale ši nuog savo ubagystės, vislab, ką turėjo, visą savo išlaikymą, įdėjo.

## PERSKYRIMAS XIII.

IR jam išeinant iš bažnyčios, sakė jam vienas jo mokįtinių: Mokįtojau, veizdėk, kokie tai akmens ir kokia tai budavonė yra!

2 Ir Jėzus atsakydamas tarė jam: begu matai šitą visą didę budavonę? nei akmuo ant akmens ne pasiliks ne sugriautas.

3 Ir sėdint jamui ant alyvų kalno ties bažnyčia, klausė jį sky-

Peter and James and John and Andrew asked him privately,
4 Tell us, when shall these things be? and what *shall be* the sign when all these things shall be fulfilled?
5 And Jesus answering them began to say, Take heed lest any *man* deceive you:
6 For many shall come in my name, saying, I am *Christ;* and shall deceive many.
7 And when ye shall hear of wars and rumours of wars, be ye not troubled: for *such things* must needs be; but the end *shall* not *be* yet.
8 For nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: and there shall be earthquakes in divers places, and there shall be famines and troubles: these *are* the beginnings of sorrows.
9 ¶ But take heed to yourselves: for they shall deliver you up to councils; and in the synagogues ye shall be beaten: and ye shall be brought before rulers and kings for my sake, for a testimony against them.
10 And the gospel must first be published among all nations.
11 But when they shall lead *you*, and deliver you up, take no thought beforehand what ye shall speak, neither do ye premeditate: but whatsoever shall be given you in that hour, that speak ye: for it is not ye that speak, but the Holy Ghost.
12 Now the brother shall betray the brother to death, and the

riu Petras ir Jokubas ir Jonas ir Endrėjus:
4 Pasakyk mums, kada tai bus? ir koks bus ženklas, kada tai visslab turės nusiduoti?
5 Jėzus atsakydamas jiems, pradėjo sakyti: dabokitės, kad jus ne kas suklastuotų!
6 Nėsa daug ateis mano vardan, sakydami: aš esmi Kristus; ir daugumą suklastuos.
7 Bet kad jus išgirsite karus ir šauksmus apie karus, tai nesibijokite; nės taip tur buti. Bet dar ne yra galas.
8 Sukils žmonės prieš žmones, ir karalystė prieš karalystę, ir bus žemės drebėjimai šen ir ten, ir bus badai ir išgąsčiai. Tai bėdos yra pradžia.
9 Bet jus saugokitės! Nėsa jus paduos rotai ir mokykloms, ir jus turite buti plakti, ir pas kunįgaikščius bei karalius turite buti vesti dėl manęs, liudymui ant jų.
10 Ir Evangėlia tur pirma apsakyta buti tarp visų žmonių giminių.
11 Taigi, kad jie jus ves ir paduos, tai nesirupįkitės, ką jums reikia kalbėti, nei pirma apsimislykitės; bet kas jums tą pačią adyną bus duota, tai kalbėkite; nės ne jus este, kurie kalbate, bet šventoji Dvasė.
12 Bet brolis paduos brolį ant smerties, ir tėvas sunų, ir vaikai

father the son; and children shall rise up against *their* parents, and shall cause them to be put to death.

13 And ye shall be hated of all *men* for my name's sake: but he that shall endure unto the end, the same shall be saved.

14 ¶ But when ye shall see the abomination of desolation, spoken of by Daniel the prophet, standing where it ought not, (let him that readeth understand,) then let them that be in Judæa flee to the mountains:

15 And let him that is on the housetop not go down into the house, neither enter *therein*, to take any thing out of his house:

16 And let him that is in the field not turn back again for to take up his garment.

17 But woe to them that are with child, and to them that give suck in those days!

18 And pray ye that your flight be not in the winter.

19 For *in* those days shall be affliction, such as was not from the beginning of the creation which God created unto this time, neither shall be.

20 And except that the Lord had shortened those days, no flesh should be saved: but for the elect's sake, whom he hath chosen, he hath shortened the days.

21 And then if any man shall say to you, Lo, here *is* Christ; or, lo, *he is* there; believe *him* not:

22 For false Christs and false prophets shall rise, and shall shew signs and wonders, to seduce, if *it were* possible, even the elect.

pasikels prieš gimdytojus, ir padės juos užmušti.

13 Ir busite ne apkenčiami visų dėl mano vardo. Bet kas ištrivos iki galo, tas bus išganytas.

14 Bet kad išvysite išpustijimo biaurybę, apsakytąją per praraką Dangiėlą, stovinčią vietoje, kur ne pareitis, (tai skaitąsis te išmano,) tad, jei kas Judėoje yra, te bėga ant kalnų;

15 Ir jei kas ant stogo yra, tas te ne nukopa į butą, ir te ne įeina, ką gabentis iš savo namų.

16 Ir kas ant lauko yra, tas te ne grįšta atgalios, savo rubų imtis.

17 Bet bėda nėščioms ir žindančioms tuo čėsu.

18 Bet melskite, kad jums ne tektų bėgti žiemoje.

19 Nės bus tose dienose tokie vargai kokie ikšioliai nei bute ne buvo nuog pradžios sutvėrimų, kurius Dievas sutvėręs, ir kokių nei bute ne bus.

20 Ir jei Viešpats tas dienas ne butų patrumpinęs, tai nei vienas žmogus ne pastotų išganytas; bet dėl išrinktųjų, kurius jis išsirinko, jis patrumpino tas dienas.

21 Jeigu tada kas jums tars: štai, čia yra Kristus, štai, tenai yra; tai ne vierykite.

22 Nėsa pasikelsis netikri Kristus ir netikri prarakai, darą ženklų ir stebuklų, aža išvadžiotų, jei galima, ir išrinktuosius.

23 But take ye heed: behold, I have foretold you all things.

24 ¶ But in those days, after that tribulation, the sun shall be darkened, and the moon shall not give her light,

25 And the stars of heaven shall fall, and the powers that are in heaven shall be shaken.

26 And then shall they see the Son of man coming in the clouds with great power and glory.

27 And then shall he send his angels, and shall gather together his elect from the four winds, from the uttermost part of the earth to the uttermost part of heaven.

28 Now learn a parable of the fig tree; When her branch is yet tender, and putteth forth leaves, ye know that summer is near:

29 So ye in like manner, when ye shall see these things come to pass, know that it is nigh, *even* at the doors.

30 Verily I say unto you, that this generation shall not pass, till all these things be done.

31 Heaven and earth shall pass away: but my words shall not pass away.

32 ¶ But of that day and *that* hour knoweth no man, no, not the angels which are in heaven, neither the Son, but the Father.

33 Take ye heed, watch and pray: for ye know not when the time is.

34 *For the Son of man is* as a man taking a far journey, who left his house, and gave authority to his servants, and to every man his work, and commanded the porter to watch.



23 Bet jus saugokitės! Štai, aš vislab jums pirma pasakiau.

24 Bet tame čėse po to vargo saulė ir mėnuo savo šviesybę pames;

25 Ir žvaigždės nuog dangaus puls, ir dangaus tvirtybės judįsis.

26 Ir tad jie išvys žmogaus Sunų ateinantį debesyse, su dide stiprybe ir šlove.

27 Ir tada jis siųs savo angielus, ir surinks savo išrinktuosius nuog keturių vėjų, nuog žemės krašto, iki krašto dangaus.

28 Nuog pygų medžio mokįkitės prilyginimą: jo šakoms jau sprogstant ir lapams atsirandant, numanote, vasarą artinantis.

29 Taipo ir jus, matydami tai nusiduodant, žinokite, tai arti už durų esant.

30 Iš tiesos sakau jums: ne sugaiš ta giminė, iki tam visam nusiduodant.

31 Dangus ir žemė sugaiš; bet mano žodžiai ne sugaiš.

32 Bet tą dieną ir adyną nežino nieks, nei angielai danguje, nei Sunus, bet tiktai vienas Tėvas.

33 Dabokitės, budėkite ir melskitės; nėsa ne žinote, kada tas čėsas yra.

34 Lygiai kaip žmogus, kurs toli keliaudamas, paliko savo namus, ir valę davė savo bernams, kožnam jo darbą, ir vartininkui prisakė, kad budėtų.

35 Watch ye therefore: for ye know not when the master of the house cometh, at even, or at midnight, or at the cockcrowing, or in the morning:
36 Lest coming suddenly he find you sleeping.
37 And what I say unto you I say unto all, Watch.

## CHAPTER XIV.

AFTER two days was *the feast of* the passover, and of unleavened bread: and the chief priests and the scribes sought how they might take him by craft, and put *him* to death.
2 But they said, Not on the feast *day*, lest there be an uproar of the people.
3 ¶ And being in Bethany in the house of Simon the leper, as he sat at meat, there came a woman having an alabaster box of ointment of spikenard very precious; and she brake the box, and poured *it* on his head.
4 And there were some that had indignation within themselves, and said, Why was this waste of the ointment made?
5 For it might have been sold for more than three hundred pence, and have been given to the poor. And they murmured against her.
6 And Jesus said, Let her alone; why trouble ye her? she hath wrought a good work on me.
7 For ye have the poor with you always, and whensoever ye will ye may do them good: but me ye have not always.
8 She hath done what she could:

35 Taigi budėkite, (nėsa ne žinote, kada namų Viešpats ateis; ar jis ateis vakare, ar nakties viduryje, ar gaidgystėje, ar ryto metą,)
36 Kad ne, ateidamas staigiai, rastų jus be miegančius.
37 Bet ką aš jums sakau, tai sakau visiems: budėkit!

## PERSKYRIMAS XIV.

IR po dviejų dienų buvo velykos ir dienos neraugintos duonos. Ir vyriausieji kunįgai bei raštemokįtieji jėškojo, kaip jį kytriai sugavę nužavintų.
2 Bet jie tarė: minau ne per šventę, kad maištas ne rastųs tarp žmonių.
3 Ir Jėzui esant Bėtanioje, namuose Simono raupsuotojo, ir už stalo be sėdint, atėjo moteriškė, turėdama stiklą su nemaišytu ir brangiumi nardo vandenimi, ir ji sukulusi stiklą, užliejo tą ant jo galvos.
4 Tai keli buvo, tie pykterėjo, tarydami: kamgi tas pustijimas?
5 Butų galėję tą vandenį už daugiaus, ne kaip už tris šimtus grašių parduoti, ir tai ubagams duoti. Ir murmėjo ant jos.
6 Bet Jėzus tarė: duokite jai pakajų, kodėl ją raudinate? Ji tikrai gerai man padarė.
7 Ubagus visados turite pas savę, ir kad norite, galite jiems gero daryti; bet manę ne turite visados.
8 Ji darė, ką galėjo; ji pasisku-

she is come aforehand to anoint
my body to the burying.
9 Verily I say unto you, Where-
soever this gospel shall be preach-
ed throughout the whole world,
*this* also that she hath done shall
be spoken of for a memorial of her.
10 ¶ And Judas Iscariot, one of
the twelve, went unto the chief
priests, to betray him unto them.
11 And when they heard *it*, they
were glad, and promised to give
him money. And he sought how
he might conveniently betray him.
12 ¶ And the first day of unlea-
vened bread, when they killed the
passover, his disciples said unto
him, Where wilt thou that we go
and prepare that thou mayest eat
the passover?
13 And he sendeth forth two of
his disciples, and saith unto them,
Go ye into the city, and there
shall meet you a man bearing a
pitcher of water: follow him.
14 And wheresoever he shall go
in, say ye to the goodman of the
house, The Master saith, Where
is the guestchamber, where I shall
eat the passover with my dis-
ciples?
15 And he will shew you a large
upper room furnished *and* pre-
pared: there make ready for us.
16 And his disciples went forth,
and came into the city, and found
as he had said unto them: and
they made ready the passover.
17 And in the evening he cometh
with the twelve.
18 And as they sat and did eat,
Jesus said, Verily I say unto you,
One of you which eateth with me
shall betray me.
19 And they began to be sorrow-

bino, mano kuną pamostyti ant
mano palaidojimo.
9 Iš tiesos sakau jums: kur sa-
koma bus šita Evangėlia per visą
svietą, čia ir sakoma bus ant jos
paminklo, ką ji dabar dariusi.
10 Ir Judošius Iškariotas, vienas
iš tų dvylika, nuêjo pas vyriau-
siuosius kunįgus, kad jį išduotų.
11 Tai anie išgirdę prasidžiugo
ir pasižadėjo, jam pinįgų duoti.
Ir jis jėškojo, kaip jį tropnai iš-
duotų.
12 Ir pirmąją dieną neraugintо-
sios duonos, kaip velykų avinėlį
apieravojo, sakė jam jo mokįtiniai:
kur nori, kad mes nuėję pagatavy-
tumbime, kad velykų avinėlį val-
gytumbei?
13 Ir jis nusiuntė du savo
mokįtinių, ir tarė jiemdviem: ei-
kita į miestą, ir sutiks judu žmo-
gus, nešąs izboną vandens, tą se-
kita.
14 Ir kur jis įeis, čia tarkita
gaspadoriui: Mokįtojis tau saky-
dina, kur yra gaspada, kur aš
galėčiau velykų avinėlį valgyti su
savo mokįtiniais?
15 Ir jis parodys jum didelę
svetlyčią, išklotą ir prigatavytą;
čia mums pagatavykita.
16 Ir pasiuntiniu išėję, atėjo į
miestą ir rado, kaip jis jiemdviem
buvo sakęs, ir pagatavijo velykų
avinėlį.
17 Bet vakare atėjo jis su tais
dvylika.
18 Ir jiems už stalo be sėdint ir
be valgant, tarė Jėzus: iš tiesos
sakau jums, vienas jųsų, kurs su
manimi valgo, išduos manę.
19 Ir anie nusismutniję, tarė jam

ful, and to say unto him one by one, *Is* it I? and another *said*, *Is* it I?

20 And he answered and said unto them, *It is* one of the twelve, that dippeth with me in the dish.

21 The Son of man indeed goeth, as it is written of him: but woe to that man by whom the Son of man is betrayed! good were it for that man if he had never been born.

22 ¶ And as they did eat, Jesus took bread, and blessed, and brake *it*, and gave to them, and said, Take, eat: this is my body.

23 And he took the cup, and when he had given thanks, he gave *it* to them: and they all drank of it.

24 And he said unto them, This is my blood of the new testament, which is shed for many.

25 Verily I say unto you, I will drink no more of the fruit of the vine, until that day that I drink it new in the kingdom of God.

26 ¶ And when they had sung an hymn, they went out into the mount of Olives.

27 And Jesus saith unto them, All ye shall be offended because of me this night: for it is written, I will smite the shepherd, and the sheep shall be scattered.

28 But after that I am risen, I will go before you into Galilee.

29 But Peter said unto him, Although all shall be offended, yet *will* not I.

30 And Jesus saith unto him, Verily I say unto thee, That this

po kits kito: argi aš esmi? ir antras: argi aš esmi?

20 Jis atsakydamas tarė jiems: vienas iš dvylika, kursai su manimi į bliudą dažo.

21 Žmogaus sunus tiesa nueiti, kaipo apie jį parašyta; bet bėda tam žmogui, per kurį žmogaus sunus išduotas bus! Geriaus butų tam žmogui, kad niekados ne butų gimęs.

22 Ir jiems be valgant, ėmė Jėzus duoną, dėkavojo, laužė ir davė jiems, sakydamas: imkite, valgykite, tai esti mano kunas.

23 Ir ėmęs kyliką, padėkavojo ir davė jiems tą, ir jie visi iš to gėrė.

24 Ir jis tarė jiems: tai yra mano kraujas naujojo testamento, kursai praliejamas už daugel.

25 Iš tiesos sakau jums: aš daugiaus ne gersu vaisiaus vynmedžio, iki anos dienos, kad gersu tą naują karalystėje Dievo.

26 Ir pagiedoję liaupsės giesmę, išėjo jie pas alyvų kalną.

27 Ir Jėzus tarė jiems: jus visi šią naktį manimi pasipiktįsite. Nėsa parašyta yra: aš ištiksu ganytojį, ir avys išsisklaidys.

28 Bet prisikėlęs iš numirusiųjų, aš pirm jųsų nueisu į Galilėą.

29 Ale Petras tarė jam: o kad ir visi pasipiktintų, aš tačiau ne pasipiktinčiau.

30 Ir Jėzus tarė jam: iš tiesos sakau tau: šiandien, šią naktį gai-

day, *even* in this night, before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice.
31 But he spake the more vehemently, If I should die with thee, I will not deny thee in any wise. Likewise also said they all.
32 And they came to a place which was named Gethsemane: and he saith to his disciples, Sit ye here, while I shall pray.
33 And he taketh with him Peter and James and John, and began to be sore amazed, and to be very heavy;
34 And saith unto them, My soul is exceeding sorrowful unto death: tarry ye here, and watch.
35 And he went forward a little, and fell on the ground, and prayed that, if it were possible, the hour might pass from him.
36 And he said, Abba, Father, all things *are* possible unto thee; take away this cup from me: nevertheless not what I will, but what thou wilt.
37 And he cometh, and findeth them sleeping, and saith unto Peter, Simon, sleepest thou? couldest not thou watch one hour?
38 Watch ye and pray, lest ye enter into temptation. The spirit truly *is* ready, but the flesh *is* weak.
39 And again he went away, and prayed, and spake the same words.
40 And when he returned, he found them asleep again, (for their eyes were heavy,) neither wist they what to answer him.
41 And he cometh the third time, and saith unto them, Sleep on now, and take *your* rest: it is

džiui dar ne du kartu pragydus, tris kartus manęs užsigįsi.
31 Bet jis dar toliaus kalbėjo: beje, kad su tavimi ir mirti turėčiau, ne norėčiau tavęs užsiginti. Lyg taipojau ir visi kalbėjo.
32 Ir jie atėjo pas dvarą, Getsėmane vadinamą. Ir jis tarė savo mokįtiniams: pasisėskite čia, iki nuėjęs pasimelsu.
33 Ir drauge ėmęs Petrą ir Jokubą ir Joną, pradėjo drebėti ir sielvartauti;
34 Ir tarė jiems: mano dušia smutna yra iki smerties; čionai pasilikę budėkite.
35 Ir mažumą toliaus nuėjęs, puolė ant žemės, melsdamasi, jei galima butų, kad praeitų ta adyna,
36 Ir sakydamas: Aba, mano Tėve! vislab tau yra galima; atimk tą kyliką nuog manęs, tačiau, ne ką aš, bet ką tu nori.
37 Ir atėjęs rado juos bemiegančius. Ir tarė Petrui: Simone, ar miegi? ar ne gali ben vieną adyną budėti?
38 Budėkite ir melskitės, kad ne įpultumbite į pagundymą. Dvasė yra noringa, bet kunas silpnas.
39 Ir vėl nuėjęs meldėsi, tus pačius žodžius kalbėdamas.
40 Ir sugrįžęs rado juos vėl bemiegančius, (nėsa jų akys pilnos buvo miego,) ir ne žinojo, ką jam atsakyti.
41 Ir atėjęs trečią kartą tarė jiems: Ak! argi dabar miegosite ir ilsėsitės? gana, adyna atėjo.

enough, the hour is come; behold, the Son of man is betrayed into the hands of sinners.
42 Rise up, let us go; lo, he that betrayeth me is at hand.
43 ¶ And immediately, while he yet spake, cometh Judas, one of the twelve, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests and the scribes and the elders.
44 And he that betrayed him had given them a token, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he; take him, and lead *him* away safely.
45 And as soon as he was come, he goeth straightway to him, and saith, Master, master; and kissed him.
46 ¶ And they laid their hands on him, and took him.
47 And one of them that stood by drew a sword, and smote a servant of the high priest, and cut off his ear.
48 And Jesus answered and said unto them, Are ye come out, as against a thief, with swords and *with* staves to take me?
49 I was daily with you in the temple teaching, and ye took me not: but the scriptures must be fulfilled.
50 And they all forsook him, and fled.
51 And there followed him a certain young man, having a linen cloth cast about *his* naked *body;* and the young men laid hold on him:
52 And he left the linen cloth, and fled from them naked.
53 ¶ And they led Jesus away to the high priest: and with him



Štai, žmogaus sunus paduodamas į griekininkų rankas.
42 Kelkitės, eikime! štai, pašalyje mano išdavėjas.
43 Ir tuojaus, jam dar bekalbant, atėjo Judošius, vienas iš anų dvylika, ir su juomi didis pulkas su kardais ir su kartimis, nuo vyriausiųjų kunįgų, nuo raštemokįtųjų ir vyresniųjų.
44 Ir išdavėjas buvo jiems ženklą davęs, sakydamas: kurį aš pabučiuosu, tas tikrasis; tą sugavę veskite tvirtai.
45 Ir atėjęs, tuojaus jį priėjo ir tarė jam: Mokįtojau! Mokįtojau! ir pabučiavo jį.
46 O anie jį rankomis nutverdami sugavo.
47 Bet vienas tų, kurie čia šale stovėjo, ištraukęs savo kardą, ištiko vyriausiojo kunįgo berną ir nukirto jo ausį.
48 Ir Jėzus atsakydamas tarė jiems: jus išėjote, kaip ant kokio razbaininko, su kardais ir kartimis manę sugauti;
49 Aš kas dieną pas jus bažnyčioje buvau ir mokinau, o jus manęs ne gaudėte. Bet kad raštas išsipildytų.
50 Ir visi mokįtiniai jį palikę pabėgo.
51 Ir buvo vienas jaunikaitis, tas sekė jį, tas buvo drobe apvilktas ant nuogo kuno; ir jaunikaičiai tą sugavo.
52 Bet jis palikęs drobę, nuogas nuog jų pabėgo.
53 Ir jie nuvedė Jėzų pas vyriausiąjį kunįgą, kur susiėję buvo visi

were assembled all the chief priests and the elders and the scribes.

54 And Peter followed him afar off, even into the palace of the high priest: and he sat with the servants, and warmed himself at the fire.

55 And the chief priests and all the council sought for witness against Jesus to put him to death; and found none.

56 For many bare false witness against him, but their witness agreed not together.

57 And there arose certain, and bare false witness against him, saying,

58 We heard him say, I will destroy this temple that is made with hands, and within three days I will build another made without hands.

59 But neither so did their witness agree together.

60 And the high priest stood up in the midst, and asked Jesus, saying, Answerest thou nothing? what *is it which* these witness against thee?

61 But he held his peace, and answered nothing. Again the high priest asked him, and said unto him, Art thou the Christ, the Son of the Blessed?

62 And Jesus said, I am: and ye shall see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven.

63 Then the high priest rent his clothes, and saith, What need we any further witnesses?

64 Ye have heard the blas-

vyriausieji kunįgai ir vyresnieji ir raštemokįtieji.

54 O Petras iš tolo jį sekė, iki į paločių vyriausiojo kunįgo; ir jis čia budamas sėdėjo su tarnais ir šildėsi prie ugnies.

55 Bet vyriausieji kunįgai ir visa rota jėškojo liudijimo prieš Jėzų, kad jam galą darytų; ir nieko ne rado.

56 Daug liudijo neteisiai prieš jį, bet jų liudijimai ne sutarė.

57 Ir kiti atsikėlę neteisiai liudijo prieš jį, sakydami:

58 Mes girdėjome jį kalbant: aš noru bažnyčią, rankomis padarytąją, pargriauti, ir į tris dienas kitą pakurti, kuri ne rankomis pakurta.

59 Bet jų liudijimas dar ne sutarė.

60 Ir vyriausiasis kunįgas kėlęsi tarp jų, klausė Jėzų, tarydamas: argi nieko ne atsakai ant to, ką tie liudija prieš tavę?

61 Bet jis tylėjo ir nieko ne atsakė. Tai jį vėl klausė vyriausiasis kunįgas, jam sakydamas: ar tu esi Kristus, Sunus aukštai Pašlovintojo?

62 Bet Jėzus tarė: Aš esmi. Ir jus regėsite žmogaus sunų sėdintį po dešinės rankos stiprybės ir ateinant su dangaus debesimis.

63 Tai vyriausiasis kunįgas, sudraskęs savo sermėgą, tarė: kogi be reikia mums daugiaus liudininkų?

64 Girdėjote tą Dievo bluznijimą.

phemy: what think ye? And they all condemned him to be guilty of death.

65 And some began to spit on him, and to cover his face, and to buffet him, and to say unto him, Prophesy: and the servants did strike him with the palms of their hands.

66 ¶ And as Peter was beneath in the palace, there cometh one of the maids of the high priest:

67 And when she saw Peter warming himself, she looked upon him, and said, And thou also wast with Jesus of Nazareth.

68 But he denied, saying, I know not, neither understand I what thou sayest. And he went out into the porch; and the cock crew.

69 And a maid saw him again, and began to say to them that stood by, This is *one* of them.

70 And he denied it again. And a little after, they that stood by said again to Peter, Surely thou art *one* of them: for thou art a Galilæan, and thy speech agreeth *thereto*.

71 But he began to curse and to swear, *saying*, I know not this man of whom ye speak.

72 And the second time the cock crew. And Peter called to mind the word that Jesus said unto him, Before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. And when he thought thereon, he wept.

## CHAPTER XV.

AND straightway in the morning the chief priests held a consultation with the elders and



Kas jums regisi! bet jie visi jį prasudijo, jį vertą esantį mirties.

65 Tai pradėjo keli į jį spiaudyti ir uždengti jo veidą ir kumsčiomis mušti ir jam sakyti: pranakauk mums. Ir bernai ištiko jį į veidą.

66 Ir Petras buvo žemai paločiuje; tai atėjo vyriausiojo kunįgo mergų viena;

67 Ir išvydusi Petrą besišildant, pažiurėjusi į jį, tarė: o ir tu taipjau buvai su tuom Jėzumi iš Nazaret.

68 Bet jis užsigynė, tarydamas: aš jo ne pažįstu, neigi žinau, ką tu kalbi. Ir išėjo laukan į pryangę, ir gaidys pragydo.

69 Ir merga išvydusi jį, vėl pradėjo sakyti čia stovintiemsiems: tas vienas yra tųjų.

70 Ir jis vėl užsigynė. Ir po mažos valandos vėl sakė Petrui tie, kurie čia stovėjo: iš tiesos tu esi tųjų vienas; nėsa tu esi Galilėiškis, ir tavo kalba tokiajau yra.

71 Bet jis pradėjo keiktis ir bažytis: aš ne pažįstu to žmogaus, apie kurį kalbate.

72 Ir gaidys antrą kartą pragydo. Tai atsiminė Petras ano žodžio, kurį Jėzus jam buvo kalbėjęs: gaidžiui dar ne du kartu pragydus, tu tris kartus manęs užsigįsi. Ir jis pradėjo verkti.

## PERSKYRIMAS XV.

IR tuojaus ryto metą sudumė vyriausieji kunįgai su vyresniaisiais ir raštemokįtaisiais, priegtam

scribes and the whole council, and bound Jesus, and carried *him* away, and delivered *him* to Pilate.

2 And Pilate asked him, Art thou the King of the Jews? And he answering said unto him, Thou sayest *it*.

3 And the chief priests accused him of many things: but he answered nothing.

4 And Pilate asked him again, saying, Answerest thou nothing? behold how many things they witness against thee.

5 But Jesus yet answered nothing; so that Pilate marvelled.

6 Now at *that* feast he released unto them one prisoner, whomsoever they desired.

7 And there was *one* named Barabbas, *which lay* bound with them that had made insurrection with him, who had committed murder in the insurrection.

8 And the multitude crying aloud began to desire *him to do* as he had ever done unto them.

9 But Pilate answered them, saying, Will ye that I release unto you the King of the Jews?

10 For he knew that the chief priests had delivered him for envy.

11 But the chief priests moved the people, that he should rather release Barabbas unto them.

12 And Pilate answered and said again unto them, What will ye then that I shall do *unto him* whom ye call the King of the Jews?

13 And they cried out again, Crucify him.

14 Then Pilate saith unto them,



ir visa rota, ir surišę Jėzų nuvedė, ir padavė jį Pilotui.

2 Ir Pilotas jo klausė: ar tu esi Žydų karalius? bet jis atsakydamas tarė jam: tu sakai.

3 Ir vyriausieji kunįgai didei jį kaltino.

4 O Pilotas jo vėl klausė, sakydamas: ar nieko ne atsakai? štai, kaip didei jie tavę apskundžia!

5 Bet Jėzus daugiaus nieko ne atsakė, aža ir Pilotas dyvijosi.

6 Bet jis papratęs buvo, jiems per velykų šventę vieną kalinį išleisti, kurio jie norėjo.

7 Ir buvo vienas, Barabošius vadinamas, sugautas su maištininkais, kurie maište razbajų buvo padarę.

8 Ir užėję žmonės, prašė, kad darytų, kaip darydavo.

9 Bet Pilotas jiems atsakė: ar norite, kad jums Žydų karalių išleisčiau?

10 Nės jis žinojo, vyriausiuosius kunįgus jį iš pavydo išdavus.

11 Bet vyriausieji kunįgai pakusė žmones, kad jiems veikiaus Barabošių išleistų.

12 Ir Pilotas vėl atsakydamas tarė jiems: kogi norite, kad aš daryčiau tam, kurį vadinate Žydų karaliumi?

13 Jie vėl šaukė: nukryžiavok jį!

14 Bet Pilotas tarė jiems: kągi

Why, what evil hath he done?
And they cried out the more exceedingly, Crucify him.
15 ¶ And *so* Pilate, willing to content the people, released Barabbas unto them, and delivered Jesus, when he had scourged *him* to be crucified.
16 And the soldiers led him away into the hall, called Prætorium; and they call together the whole band.
17 And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his *head*,
18 And began to salute him, Hail, King of the Jews!
19 And they smote him on the head with a reed, and did spit upon him, and bowing *their* knees worshipped him.
20 And when they had mocked him, they took off the purple from him, and put his own clothes on him, and led him out to crucify him.
21 And they compel one Simon a Cyrenian, who passed by, coming out of the country, the father of Alexander and Rufus, to bear his cross.
22 And they bring him unto the place Golgotha, which is, being interpreted, The place of a skull.
23 And they gave him to drink wine mingled with myrrh: but he received *it* not.
24 And when they had crucified him, they parted his garments, casting lots upon them, what every man should take.
25 And it was the third hour, and they crucified him.
26 And the superscription of his

jis pikto padarė? bet jie dar juo daugiaus šaukė: nukryžiavok jį.
15 Tai Pilotas, norėdamas žmonėms įtikti, išleido jiems Barabošių; ir Jėzų jiems padavė, kad butų nuplaktas ir nukryžiavotas.
16 Bet kareiviai įvedė jį į sudo butą, ir suvadino visą pulką.
17 Ir apsiautė jį purpura, ir nupynę erškėčių vainiką, jam tą uždėjo;
18 Ir pradėjo jį sveikinti: sveiks, Žydų karaliau!
19 Ir mušė jo galvą nendre, ir spiaudė į jį, ir parsiklaupę meldėsi jo.
20 Ir kaip jį buvo apjuokę, nusiautė jo purpurą, ir aprėdė jį jo paties rubais, ir išvedė jį, kad jį nukryžiavotų.
21 Ir privertė vieną pro šalį einantį, vardu Simoną iš Cyrėnios, kurs nuo lauko parėjo, (tėvą Aleksandro bei Rupo,) kad jam kryžių neštų.
22 Ir jie nuvedė jį ant vietos Golgata, tai musų žodžiais: lavongalvių vieta.
23 Ir davė jam myrą su vynu gerti, ir jis ne priėmė tai.
24 Ir kaip jį buvo nukryžiavoję, dalijosi jo rubus, mesdami ant jų burtą, kas ką gausiąs.
25 O buvo apie trečią adyną, kaip jį kryžiavojo.
26 Ir buvo viršuje jo užrašyta,

accusation was written over, THE KING OF THE JEWS.
27 And with him they crucify two thieves; the one on his right hand, and the other on his left.
28 And the scripture was fulfilled, which saith, And he was numbered with the transgressors.
29 And they that passed by railed on him, wagging their heads, and saying, Ah, thou that destroyest the temple, and buildest *it* in three days,
30 Save thyself, and come down from the cross.
31 Likewise also the chief priests mocking said among themselves with the scribes, He saved others; himself he cannot save.
32 Let Christ the King of Israel descend now from the cross, that we may see and believe. And they that were crucified with him reviled him.

33 And when the sixth hour was come, there was darkness over the whole land until the ninth hour.
34 And at the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eloi, Eloi, lama sabachthani? which is, being interpreted, My God, my God, why hast thou forsaken me?
35 And some of them that stood by, when they heard *it*, said, Behold, he calleth Elias.
36 And one ran and filled a spunge full of vinegar, and put *it* on a reed, and gave him to drink, saying, Let alone; let us see whether Elias will come to take him down.
37 And Jesus cried with a loud voice, and gave up the ghost.

ko jį kaltino, butent: Žydų karalius.
27 Ir nukryžiavojo draug su juomi du razbaininku, vieną po jo dešinės, antrąjį po kairės.
28 Tai išsipildė raštas, kursai sako: Jis yra tarp piktadėjų parokuotas.
29 Ir kurie pro šalį ėjo, bluznijo jį, ir kratydami savo galvas, tarė: ben gėdėkis, kaip gražiai tu suardai bažnyčią ir pakuri ją į tris dienas!
30 Pats dabar gelbėkis ir nužengk nuo kryžiaus.
31 Taipojau ir vyresnieji kunįgai apjuokė jį tarp savęs su raštemokįtaisiais, tarydami: kitus jis gelbėjo, ir pats savę gelbėtis ne gal.
32 Jei jis Kristus bei karalius Izraėlio, tai jis dabar nuo kryžiaus te nužengie, kad regėtumbim ir tikėtumbim. Ir tuodu, kuriuodu su juomi buvo nukryžiavotu, taipojau jį apjuokė.
33 Ir po šeštosios adynos radosi tamsybė per visą žemę, iki devintosios adynos.
34 Ir apie devintąją adyną šaukė Jėzus didžiu balsu, tarydamas: Eli, Eli, lama azabtani? tai yra musų žodžiais: mans Dieve, mans Dieve, kodėl manę prastojai?
35 Ir keli ten stovinčiųjų, tai išgirdę, sakė: štai, tas Eliošių vadina.
36 Tai bėgęs viens pripildė kempinį uksosu, ir tą užmovęs ant nendrės, girdė jį sakydamas: palaukit, žiurėkime, bau ateis Eliošius, jį nuimti.

37 Bet Jėzus šaukdamas didžiu balsu, išleido dvasę.

38 And the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom.

39 ¶ And when the centurion, which stood over against him, saw that he so cried out, and gave up the ghost, he said, Truly this man was the Son of God.

40 There were also women looking on afar off: among whom was Mary Magdalene, and Mary the mother of James the less and of Joses, and Salome;

41 (Who also, when he was in Galilee, followed him, and ministered unto him;) and many other women which came up with him unto Jerusalem.

42 ¶ And now when the even was come, because it was the preparation, that is, the day before the sabbath,

43 Joseph of Arimathæa, an honourable counsellor, which also waited for the kingdom of God, came, and went in boldly unto Pilate, and craved the body of Jesus.

44 And Pilate marvelled if he were already dead: and calling *unto him* the centurion, he asked him whether he had been any while dead.

45 And when he knew *it* of the centurion, he gave the body to Joseph.

46 And he bought fine linen, and took him down, and wrapped him in the linen, and laid him in a sepulchre which was hewn out of a rock, and rolled a stone unto the door of the sepulchre.

47 And Mary Magdalene and Mary *the mother* of Joses beheld where he was laid.

38 Ir bažnyčios apkaba pusiau perdrisko į dvi dali, nuo viršaus iki apačios.

39 Bet kareivių vyresnysis, kursai čia stovėjo ties juomi, regėdamas, jį su tokiu šauksmu dvasę išleidžiant, sakė: iš tiesos, tas žmogus Dievo sunus buvęs.

40 Buvo taipojau ir moterų čionai, iš tolo tai žiurinčių, tarp kurių buvo Marija Madlyna, ir Marija, mažojo Jokubo ir Juozėpo motyna, ir Salomė;

41 Kurios taipjau jį sekė, jam dar Galilėoje esant, ir jam tarnavo, ir daug kitų, kurios su juomi drauge užėjusios buvo į Jėruzalę.

42 Ir vakare, kadangi diena buvo prigatavijimo, kurs yra šventas vakaras pirm sabatos,

43 Atėjo Juozėpas iš Arimatios, viežlyba- rotponis, kursai taipojau karalystės Dievo laukė; tasai pasidrąsinęs ir įėjęs pas Pilotą, prašė Jėzaus lavono.

44 Bet Pilotas dyvijos, kad jis jau buvo numiręs, ir pasivadinęs kareivių vyresnįjį, klausė jo: ar jis seniai numiręs?

45 Ir ištyręs nuo kareivių vyresniojo, davė Juozėpui lavoną.

46 Ir jis nusipirkęs drobę, ir nuėmęs jį, įsiautė į drobę ir paguldė jį į kapą, tasai buvo į uolą įkaltas, ir užrito akmenį už kapo angos.

47 Bet Marija Madlyna ir Marija Jozės pažiurėjo, kur jis buvo padėtas.

## CHAPTER XVI.

AND when the sabbath was past, Mary Magdalene, and Mary the *mother* of James, and Salome, had bought sweet spices, that they might come and anoint him.
2 And very early in the morning the first *day* of the week, they came unto the sepulchre at the rising of the sun.
3 And they said among themselves, Who shall roll us away the stone from the door of the sepulchre?
4 And when they looked, they saw that the stone was rolled away: for it was very great.
5 And entering into the sepulchre, they saw a young man sitting on the right side, clothed in a long white garment; and they were affrighted.
6 And he saith unto them, Be not affrighted: Ye seek Jesus of Nazareth, which was crucified: he is risen; he is not here: behold the place where they laid him.
7 But go your way, tell his disciples and Peter that he goeth before you into Galilee: there shall ye see him, as he said unto you.
8 And they went out quickly, and fled from the sepulchre; for they trembled and were amazed: neither said they any thing to any *man;* for they were afraid.
9 ¶ Now when *Jesus* was risen early the first *day* of the week, he appeared first to Mary Magdalene, out of whom he had cast seven devils.
10 *And* she went and told them

## PERSKYRIMAS XVI.

IR sabatai perėjus, pirkosi Marija Madlyna ir Marija Jokubo ir Salomė žolių, gražiai kvepiančių, kad atėjusios jį mostytų.
2 Ir labai anksti pirmoje dienoje sabatų atėjo jos pas kapą, saulei užtekant.
3 Ir kalbėjo tarp savęs: kas mums atris akmenį nuo kapo angos?
4 Ir nužiurėdamos ten, išvydo akmenį atristą; nės buvo labai didis.
5 Ir įėjusios į kapą, išvydo jaunikaitį sėdint po dešinės, apvilktą baltu rubu, ir jos nusigando.
6 Bet jis sakė joms: ne nusigąskite; Jėzaus jus jėškote iš Nazaret, nukryžiavotojo; jis kėlės ir niera čia; štai vieta, kur jį padėję buvo.
7 Bet nuėjusios pasakykite jo mokįtiniams ir Petrui, kad jis pirm jųsų nueis į Galilėą; tenai jį matysite, kaip jis jums sakęs.
8 Ir išėjusios veikiai pabėgo nuo kapo; nėsa apėmęs jas buvo drebėjimas ir išgąstis, ir niekam nieko ne sakė, nės bijojos.
9 Bet Jėzus iš numirusiųjų prisikėlęs anksti pirmoje dienoje sabatų, pirmiaus pasirodė Marijai Madlynai, iš kurios jis septynis velnius buvo išvaręs.
10 Ir ji nuėjusi, apsakė tai tiems,

that had been with him, as they mourned and wept.
11 And they, when they had heard that he was alive, and had been seen of her, believed not.
12 ¶ After that he appeared in another form unto two of them, as they walked, and went into the country.
13 And they went and told *it* unto the residue: neither believed they them.
14 ¶ Afterward he appeared unto the eleven as they sat at meat, and upbraided them with their unbelief and hardness of heart, because they believed not them which had seen him after he was risen.
15 And he said unto them, Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature.
16 He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned.
17 And these signs shall follow them that believe: In my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues;
18 They shall take up serpents; and if they drink any deadly thing, it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick, and they shall recover.
19 ¶ So then after the Lord had spoken unto them, he was received up into heaven, and sat on the right hand of God.
20 And they went forth, and preached every where, the Lord working with *them*, and confirming the word with signs following. Amen.

kurie su juomi budavo, kurie gedėjo ir verkė.
11 Ir tie, išgirdę jį gyvą esantį, ir jai pasirodžiusį, ne vierijo.
12 Potam, dviem iš jų einant, pasirodė jis kitokiu veidu, kaip juodu ant lauko ėjo.
13 Ir tuodu taipjau nuėjusiu, apsakė tai kitiems; bet ir tiem-dviem jie ne vierijo.
14 Paskiaus, kaip anie vienuolika už stalo sėdėjo, pasirodė jis jiems ir barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad tiems ne buvo vierinę, kurie jį regėjo prisikėlusį.
15 Ir tarė jiems: Eikite į visą svietą ir sakykite ėvangėlią visam sutvėrimui.
16 Kursai tik ir pakrikštytas yra, tas bus išganytas; bet kurs ne tik. tas bus pražudytas.
17 Bet ženklai, kurie seks tuos, kurie tik, yra tie: mano vardan velnius išvarys, naujais liežuviais kalbės,
18 Žalčius pravarys, ir norint ko smertiško gertų, jiems nieko nekenks; ant ligonių jie rankas uždės, tai jie geryn eis.
19 Ir Viešpats tai su jais kalbėjęs, pakeltas buvo į dangų, ir sėd po dešinės Dievo.
20 Bet jie išėję apsakė Dievo žodį visose šalyse. Ir Viešpats jiems padėjo ir žodį pastiprino pasekančiais ženklais.